

אבוא ביתך

"להזמין בשמי לבקר כאן בחודש תשרי הבעל"ט"

ימי הסליחות ה'תשע"ה | א

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין, נ.י.

מו"ל:

אש"ל - הכנסת אורחים

מחלקת הוצאה לאור

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

פתח דבר

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה!

ברגשי גיל ושמחה הננו מוציאים לאור את הגליון הראשון מסדרת 'קבצי
חודש השביעי בליוואוויטש - תשרי תשע"ו' הנקרא בשם "אבוא ביתך".

הקובץ יו"ל בקשר עם כינוס 'ברוכים הבאים', המתקיים בימי הסליחות.
קבוצת שלפנינו יוכל הקורא למצוא בין היתר את המדורים:

• "גדולה מצוות אש"ל" - סיפור הקמתו של האירגון הנפלא 'אש"ל הכנסת
אורחים', ועל שנותיו הראשונות. על הועד הרוחני בהנהלת ר' זושא ע"ה
וילימובסקי, ועל מוסד אש"ל בהנהלת ר' משה ע"ה ירוסלבסקי. התייחסויות
הרבי, וההשתלשלות.

• "מלך אינו יוצא לבדו" - סקירה על השומרים שליוו את כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א במשך השנים, המאורעות שגרמו לכך, סיפורים נפלאים
שנפגשו בהם והתייחסויות הרבי לשומרים.

• "לפתוח את הלב ולהרגיש" - התוועדות חסידית נפלאה עלי גיליון, אודות
אמונת חסידים בתקופתנו שהרבי מה"מ חי וקיים בפשטות, וההנהגה ב-770
בית משיח באופן של "אין אנו מניחים אותו", עד להתגלות כ"ק אד"ש מה"מ.

• "יומן נפלאות בכל" - חלקים מתוך יומן מחצרות קדשינו מחודש תשרי
ה'תשנ"ב, המתאימה בשגחה פרטית לקביעות השנה הבעל"ט ה'תשע"ו -
בקובץ זה הובא היומן מהתאריכים: יום א' כ"ט אלול ער"ה - יום ד' צום גדלי'.
היומן ערוך ע"פ יומן "פאקס אַ שיחה", בשילוב פרטים מ"בית חיינו", "כפר
חב"ד", יומן פרטי של א' התמימים ד"קבוצה" תנש"א, וכן עם השוואה לסרטי
הוידאו (הקיימים) - באדיבות "מכון יומני בית חיינו". תודת התמימים נתונה
להם על כך.

...

ויהי רצון, שבהמצאנו "קהל גדול" ב-770 בית משיח, "מלפני אדון חולי
ארץ" בחודש החגים, נזכה תיכף ומיד ממש לראות בעיני בשר את כ"ק אדמו"ר

מלך המשיח שליט"א מלך ביופיו קורא את "התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם" ואזי נזכה ש"ישמעו . . ילמדו ויראו את ה' אלקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת" בתכלית השלימות בגאולה האמיתית והשלימה.

ולאחר שכבר זכינו שהמשיח שבדורנו נתגלה ובישר לעם ישראל את הבשורה לה חיכו יהודים אלפי שנים: "ענוים, הגיע זמן גאולתכם!" - נזכה תיכף ומיד ש"הוא יושיענו ויגאלנו שנית בקרוב וישמיענו לעיני כל חי לאמור: הן גאלתי אתכם אחרית כבראשית להיות לכם לאלקים", ונעמוד יחדיו מתוך אהבת ישראל אמיתית מול פני קודשו ונכריז בפניו מעומק ליבנו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"
770 בית משיח, בית חיינו

אש"ל - הכנסת אורחים
מחלקת הוצאה לאור

ימות המשיח, ימי הסליחות ה' תהא עתה שעת ההתגלות.
שנת הקי"ד לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מוצאי שנת שמיטה - "מוצאי שביעית בן דוד בא"
ברוקלין נ.י.

תוכן ענינים

פותחין בדבר מלכות

6....."כל יהודי זכאי לחמישים איש רצים לפניו"

מאוצר המלך

9.....כתב-יד-קודש

גדולה מצות אש"ל

12.....סקירה מיוחדת אודות הקמת "אש"ל - הכנסת אורחים"

מלך אינו יוצא לבדו

24.....משמר הכבוד של דור השביעי

האמנתי כי אדבר

31.....התוועדות חסידית

יומן תשרי תשנ"ב

36.....חודש השביעי בבית חיינו

49.....תשרי חב"די בראי העיתונות

”שיזדרז לברר ולחפש בשעות הנותרות לר”ה

אולי יש בין שכיניו או שכנותיו אחד שחסר לו”

מובא בקשר עם הסקירה בקובץ זה על ארגון ‘אש”ל - הננסת אורחים’

...ובעמדנו עתה בסמיכות ממש לר”ה יש לעורר שוב אודות ההשתדלות לספק צרכי החג לכל נצרך, ובאופן ד”אכלו משמנים ושתו ממתקים”, וכפי שממשיך שם “ושלחו מנות לאין נכון לו”, וכפי שרואה כל אחד בעצמו שלר”ה מכינים עוד מערב יו”ט את כל ה”משמנים” ו”ממתקים”, אכילה ושתית בתכלית השלימות, כולל התפוח המתוק בדבש שבתחילת הסעודה, שאת כל זה מכינה הבעה”ב/סטע עוד בערב ר”ה.

וממילא מובן שכמו”כ צריכים להזדרז במיוחד לספק ענינים אלו בשלימות “לאין נכון לו”, ע”י שיזדרז לברר ולחפש - בשעות הנותרות לר”ה - אולי יש בין שכיניו או שכנותיו אחד שחסר לו בענינים אלו, אלא שלפעמים מצד נפילת הרוח שלו אין לו את האומץ לגשת ולומר שחסר לו בצרכי החג, ואפילו כשיש לו את האומץ לזה, אין לו אומץ לבקש זאת, אלא הוא טוען “אל תצטרך לבריות!” ויתירה מזו - הוא בא בטענה שלא צריכים לדאוג לו ל”משמנים וממתקים”, משום ש”אי אתה מחויב לעשרו!”

כתיב “פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון”, שהפירוש הפשוט בזה, שהקב”ה נותן לכל חי את רצונו של החי; אבל יש לומר יתירה מזו - שאפילו כשהחי הוא אחד כזה שאין לו רצון, הקב”ה משביע לו גם את הרצון! וזהו “פותח את ידיך”, שהקב”ה עושה את פתיחת הענין - “טרם יקראו ואני אענה”, והקב”ה פותח לו את הצנור (אותיות “רצון”) להשפיע לו - “לכל חי”, גם כשהוא אחד שחסר לו בהבנה והשגה וכיו”ב - רצון לפרנסה בהרחבה, ומילוי רצונו בזה בשלימות, וכמאחז”ל עה”פ “די מחסורו אשר יחסר לו” - “אפילו סוס לרכוב עליו ועבר לרוץ לפניו”, ועד לעשירות ד”חמישים איש רצים לפניו!”

ב. ואף שבזמן הגלות אין מציאות כזו, ואפילו אלה שפרנסתם ברווח אינם צריכים ואינם רוצים שחמישים איש ירוצו לפניהם [כ”ק אדמו”ר שליט”א חייך ואמר:] אינני מאמין שיימצא אפילו אחד בין כל הציבור כאן, שנפלה במוחו המצאה שכזו, שלפני שהוא ייצא לרחוב ירוצו חמישים איש ויכריזו “ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו”, ורק לאחר מכן יצא הוא עצמו, ו”מראה באצבעו

ואומר זה" - הכוונה היא אלי...

ואף שכל יהודי הוא מאמין בן מאמין, הרי אין זה חסרון באמונה, אלא פשוט מעמד ומצב העולם בזמן הגלות הוא כזה שאין מציאות כזו אצל אף יהודי.

ואפילו בכל המדינה כולה אין אף אחד שרצים לפניו "חמישים איש", אפילו לא עשרה אנשים, ואדרבה - כשאחד מתנהג באופן כזה, מיד מתרעמים עליו, הייתכן שהוא מבזבז את כספי הציבור לענייני מותרות שאין לציבור תועלת כלשהי מזה!?

אעפ"כ, הרי זה ג"כ ענין בתורה, ועד שכשיהודי רוצה ללמוד ענין זה בתורה הוא מחויב בברכת התורה, "נותן התורה" לשון הוה (ועד"ו במגילת אסתר - "ומרדכי יצא . . . בלבוש מלכות"), וממילא ברור שיש ללמוד הוראה גם מענין זה, אף שבמציאות זה מופרך לגמרי לכאורה.

ויתירה מזו - אפילו בנוגע ליהודי שמצד שחסר לו ממון וכו' הוא נזקק להשכיר את עצמו לפועל או עבד, אומרת התורה שגם אז הוא ראוי ל"סעודת שלמה בשעתו!" ובהדגשה "בשעתו", משום שבשלמה המלך גופא היו כו"כ תקופות, וביניהם "שעה" שהיתה "שעתו" - מיוחדת לו, שאז היתה השלימות דכל ענייני שלמה ע"ש "ש"לום יהי' בימיו" (כביאור אדמו"ר האמצעי שזה מעין דלעתיד לבא וכו') עם כל הפרטים שבוה. דלכאורה תמוה, כאמור, מה שייכותו של יהודי לכל זה בזמן הגלות!?

ובמיוחד ע"פ תורת הבעש"ט הידועה שכל פרט ופרט שיהודי רואה או שומע עליו ללמוד מזה הוראה בעבודתו לקונו. ומכיון שנמצאים אנו במדינה שרוב בני אדם קוראים בעיתונים ע"ד החדשות האחרונות¹ - ואע"פ שעדיין לא קראו שם אודות ביאת משיח (כי עדיין לא בא בפועל), הרי עכ"פ קראו ש"הנה הנה משיח בא" ("אָט אָט קומט משיח"), כפי שכתבו אודות זה בעיתונים לאחרונה,

1. בהנחה אחרת: שלאחרונה "נהוג" שכל אחד קורא את החדשות בעיתונים.

וכו"כ פעמים, אע"פ שע"פ ידיעותיי עדיין לא הגיעו הדברים לאומות העולם כדבעי - קראו גם לאחרונה ע"ד הטענה ד"חמישים איש רצים לפניו"; וכאמור, ע"פ תורת הבעש"ט צריך יהודי ללמוד הוראה מזה.

ולכאורה ענין זה מופרך לגמרי בזמננו, אפילו באנשים בעלי משרה גבוהה (כגון עסקנים ציבוריים מהממשלה וכיו"ב), שבגינה יש להם כו"כ חדרים וכו"כ עוזרים וכו', ואפילו שרים נכבדים, ואפילו הנשיא בעצמו - לא מצינו מציאות כזו שיהיו "חמישים איש רצים לפניו", כי אם מזכירו והנהג שלו בלבד, וכיו"ב. ואדרבה - זה שצריכים לרוץ לפני חמישים איש (ואפילו ארבעים ותשע איש), לא זו בלבד שאין לו בזה תועלת, אלא עוד זאת - הרי זה גופא מבבללו מעבודתו ופרנסתו, כולל גם עבודה זו גופא שבגללה ישנה הקס"ד שירוצו לפניו חמישים איש!

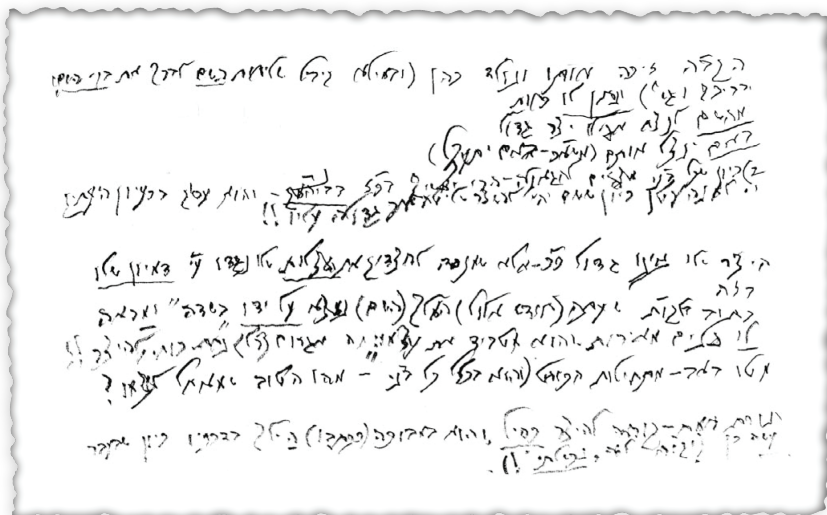
ואעפ"כ, למרות כל זאת - הרי זה ענין וחלק בתורה, שמחויבים לברך ברכת התורה על לימודו, נוסף לזה שיש ללמוד מכל דבר שנעשה בעולם כתורת הבעש"ט הנ"ל.

ג. ויש לומר שההוראה מזה היא - בסגנון המדובר בהתוועדות שלפני זה - שמכיון שכל יהודי לאמיתתו של דבר הוא בן הסמוך על שולחן אביו המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה, הרי כפי שרואים שבמעמד ומצב כזה לבושים בלבושי מלכות, באבנים טובות ומרגליות, ע"ד "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות גו'", כולל כל ה' ענינים הנמנים בכתוב; וממילא מובן שלכל יהודי, להיותו בן המלך, מגיע כל ענינים אלו בתכלית השלימות - "בכל מכל כל"!

ויתירה מזו - כאו"א מישראל "חייב לומר בשבילי נברא העולם", היינו שכל יהודי, אנשים, נשים וטף - הוא מלך, וכל העולם נברא בשבילו! וממילא מובן שלאמיתתו של דבר (וכן יתגלה בפועל בביאת המשיח), צריכים לרוץ לפני כאו"א מישראל, כולל גם לפני ילד קטן ("אָ פיצל קינד") - לא ארבעים ותשע איש, אלא דוקא "חמישים איש", שלימות המספר!

(חלק משיחת ש"פ נצבים ה'תנש"א)

המלך נמצא על-ידו בשדה, ומראה לו פנים מאירות

בעמדנו בחודש אלול, מביאים אנו בזאת מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אודות סגולת ומעלת ימים אלה:

הקב"ה זיכה אותנו ונולד כהן (ובמילא קיבל שליחות השם לברך את בני השם! בברכה וגו') ונתן לו כחות מהשם לנצח אפילו יצר גדול באם ינצל אותם (משא"כ - באם יתעצל)

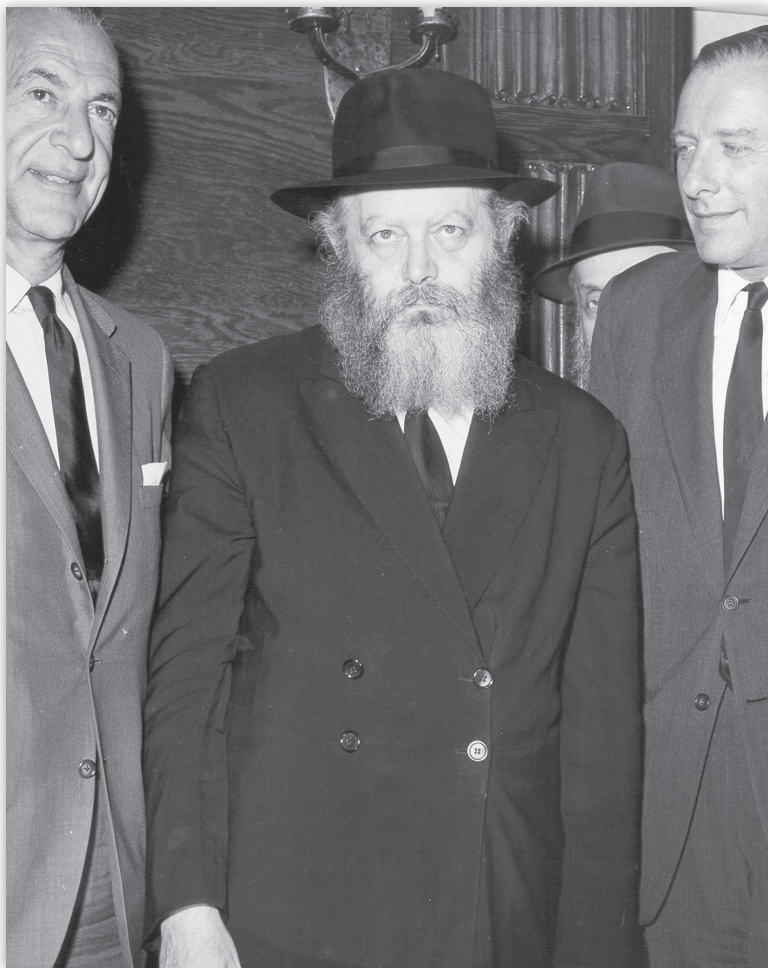
(2) כיון שכל בני מצפים להגאולה - הרי ימשיך בכ"ז בביהמ"ק - והוא עסוק ברעיון היעתיק..למנהעטן כיון ששם יהי' להיצר שליטה יותר גדולה עליו!!

היצר שלו אינו גדול כ"כ - אלא שמנסה להצדיק את העצלות שלו נגדו ע"י דמיון שלו בזה

כתוב בלקו"ת שעתה (חודש אלול) המלך (השם) נמצא על ידו "בשדה" ומראה לו פנים מאירות, והוא מטריד את עצמו: "זה אגרום (ר"ל) נחת רוח" להיצר!! מט"ו באב - מתחילות הכוח"ט (وهוא בכלל כל בני[י]) - מהו הטוב שמאחל לעצמו? תורת אמת - קוראה להיצר כסיל, והוא במבוכה (ככתבו) הילך בדרכיו כיון שבעבר עשה כן (וקורא לזה, נכשלות!)

התרת נדרים - ער"ה תשנ"ב

כ"ק אד"ש נעמד לתמונה, ביחידות עם
אנשי ממשל אמריקאי, אלול תשכ"ח

סקירה מיוחדת על הקמת ארגון 'אש"ל - הכנסת אורחים'

גדולה מצוות אש"ל

כבר בשנים הראשונות להקמת תנועת החסידות הדגישו הרביים כי הנסיעה לרבי הינה עניין הכרחי בחיים האישיים של החסיד, הן ברוחניות והן בגשמיות. בכל הדורות ראו חסידים לעצמם זכות וחובה קדושה לבקר לעתים מזומנות בחצרות בית ה'.

ריבוי האורחים מצריך הכנה מדוקדקת וארגון מסודר שיסדר את שהותם מבחינה גשמית ורוחנית.

בדור השביעי זכה החסיד ר' משה ירוסלבסקי לייסד את ארגון "הכנסת אורחים", שדאג לאורחים של הרבי בכל המצטרף. לאחר פטירתו של ר' משה המשיך הרב מנחם מענדל הכהן שי' הענדל בעבודת הקודש. בשורות הקרובות נסקור את פעילותו של ארגון זה תחת שרביט הנהלתו של ר' משה ירוסלבסקי.

הוועד הרוחני

אך פשוט הדבר שהנהגה בסמיכות לד' אמות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א צריכה להיות באופן מתאים לקדושת המקום. והדבר הודגש ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מספר פעמים, האחת והמיוחדת שבהם הייתה בשבת שלפני ראש השנה ה'תשכ"ב, כ"ק אד"ש מה"מ דיבר אז על המעלה והחשיבות בלימוד התורה באופן כללי, ובפרט לימוד התורה על ידי האורחים ב-770.

כבר במהלך ההתוועדות טרח כ"ק אד"ש מה"מ למנות אחראי שיהיה ממונה על סידור השיעורים לאורחים, כאשר בהמשך ההתוועדות אמר הרבי: "ישנו כאן יהודי שקוראים לו זושא וילימובסקי והוא פרטיזן. ענינו של פרטיזן הוא שאינו מביט על דברים גדולים ולא על דברים קטנים אלא מבצע את ענייני המלוכה. כיון שנשארו עוד 20 או 21 עניינים שצריכים לבצע לקראת בוא המשיח, צריכים לעבוד באופן 'פרטיזני'. זה אמנם לא מסודר, אך זה על פי הכוונה".

לאחר השיחה קרא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לר' זושא וילימובסקי והציע לו לקחת על אחריותו את ארגון שיעורי התורה לאורחים וליישם את המדובר בהתוועדות. ר' זושא הסכים מיד, וכאשר שאלו הרבי האם הוא יצטרך לעוזרים, השיב ר' זושא בשלילה.

כ"ק אד"ש מה"מ נתן לר' זושא את הגביע שלו, ור' זושא שתה מהיין והחזיר את הגביע לכ"ק אד"ש מה"מ. הרבי הוסיף ונתן לו את קערת המזונות שהייתה מונחת לפניו. חסידים שעמדו קרוב מיהרו 'לחטוף' את המזונות, ר' זושא עמד קצת נבוך והביט על כ"ק אד"ש מה"מ מבלי לדעת מה עליו לעשות. כ"ק אד"ש מה"מ הביט ימינה ושמאלה לעבר ה'חוטפים', ומיד חזרו

כ"ק אד"ש מה"מ שליט"א
הרוקלין 21.

לכל הנורחים סחינו

שליט זרמבטן

הנבו לפרנס טקנה תפ"ק שטר"ח שליט"א לתקצוב תרשיבנה טהיג"ע לכאן - סתחן ישראל - ביום הסתיו ח"ו אלול 57.

דלח"ק:

"ויהי"ר שיש יום הסגולה ה"וי אלול יבנים חיות ככל עיני אלול נפ"ו (היוצא חוש טבנה לכל טבנה בעל"ל) - בכל עיני טבנה בעל"ל, והיותם כאן יחוק את טבנ"ל ייווצר כ"ו באור וחיות וסוף טבנה נפ"ל - וכן (טבנ"ל) כל המפרים ש"י כאן, ויבנ"ל טבנה"ם, וזכיר טבנ"ל, ע"ל.

וגנני לבקש לכל הנורחים סחינו שזכו לברא לכאן - טל קצוי תל - לשתחף טעידרים ברכים -

עליהם טבנ"ל כ"ק אד"ש שליט"א בתקצובות רח"י אלול 57.

טל הליבנז:

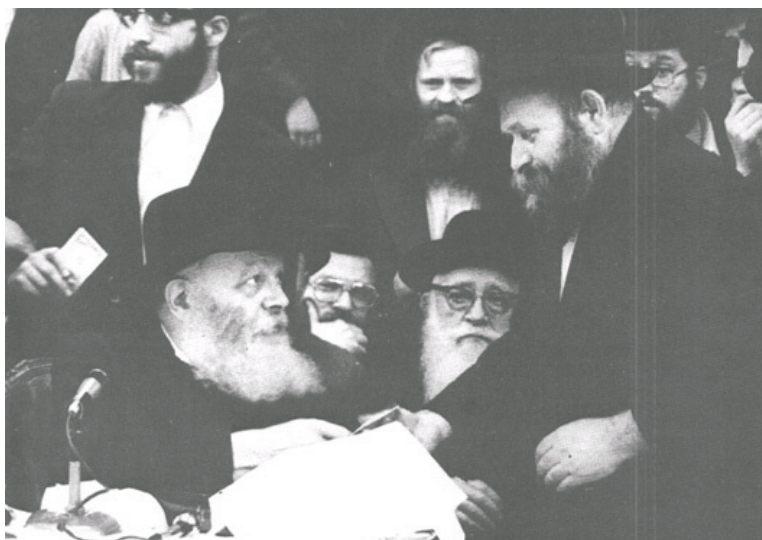
טבנ"ל	7,30-8,30
הסידות	8-9
גנלה	11-12

טבנ"ל

גנלה	7,30-8,30
הסידות	8,30-9,30

וגננו לפרנס טקנה תפ"ק שטר"ח שליט"א לפרנס הליבנז
"כרית נתיב זרקת טבנ"ל לפני - תכלי ביטנה חז"ל".

ברכת חסידים וכו"ם
הסח"ס

כל המזונות לקערה. ר' זושא החל ללכת בין הספסלים לכיוון מקומו הקבוע, וכ"ק אד"ש מה"מ אמר לו: "לך ישר, אני שומר עליך".

במכתב לידידו, תיאר הרה"ח ר' אהרון הלפרין מכפר חב"ד, שנכח בשעת מעשה, את תגובתו של ר' זושא לאחר ההתוועדות:

"מיד אחרי ההתוועדות עמד ר' זושא על הספסל ואמר (בתרגום מאידיש): 'שיהי' שקט! מכריזים ומודיעים שכל האורחים מארץ ישראל וממקומות אחרים יבואו מחר לשיעור הקבוע בחסידות משמונה עד תשע בבוקר ומעשר וחצי - לשיעור בנגלה, בשולחן ערוך. והמקומיים יבואו משבע עד תשע בערב וילמדו נגלה, שולחן ערוך. ובאשר לחסידות יתדברו עם המשפיעים. שכולם יבואו!' והוא מנהל את זה ביד רמה כפי שאתה מכירו. בקיצור ר' זושא הוא שם דבר".

בתור ממונה על השיעורים לאורחים, ארגן ר' זושא שיעורים בשפות אידיש ולשון הקודש, שיעורים לנשים, ילדים ומקורבים, וכמובן שיעורים לתמימים. מהרגע הראשון בו נחת ב־770 מידי שנה, ה' זה הדבר היחיד בו התעסק; הוא דאג להביא מוסרי שיעורים מהמדרגה הראשונה וספרי לימוד.

את הכיבוד לשיעורים היה מביא הרה"ח ר' משה ירוסלבסקי, מנהל 'אש"ל הכנסת אורחים' שהיה אחראי על אירוח האורחים הרבים שהגיעו לתשרי לכ"ק אד"ש מה"מ.

ר' זושא נהג לקרוא לאברכים והתמימים להשתתף בשיעורים, כשחיוך רחב נסוך על פניו והוא קורא לכולם: "אריין אין חיידר" [= להיכנס לחיידר].

על כל שיעור הקפיד ר' זושא לכתוב דו"ח לכ"ק אד"ש מה"מ בו פירט מי היו

המגידי-שיעורים ומי היו המשתתפים. מידי יום מסר דו"ח מפורט לכ"ק אד"ש מה"מ על השיעורים, ובגין כך קיבל תשובות רבות מכ"ק אד"ש מה"מ.

הוא עצמו לא פיסס אף אחד מהשיעורים. ר' זושא ראה בשיעורים אלו שליחות שהטיל עליו כ"ק אד"ש מה"מ, והוא מילא אותה בהידור רב. פעם ביקש ממנו בנו, ר' יוסף יצחק, לצאת מבית המדרש דקות מספר לפני סיום אחד מן השיעורים לצורך עניין דחוף, אבל ר' זושא סירב, באמרו: "כשנמצאים בחזית לא עוזבים אפילו לרגע. עד שהשיעור מסתיים, החנות עוד פתוחה. ביזנס לא עוזבים".

בשנת תשמ"ו התראיין ר' זושא לעיתון "כפר חב"ד" אודות עיסוקו במהלך חודש תשרי. להלן קטעים מהראיון:

"בלויבאוויטש אומרים שכאשר ר' זושא הפרטיון מגיע ל-770 מתחיל שם ה'תשרי'. השבוע אתם נוסעים?"

ביום שלישי השבוע, לקראת ח"י אלול, אני מתכוון "להתייצב" אי"ה על משמרת.

שיעורי התורה לאורחים, יש להניח, הולכים ומתרבים.

אמרתי פעם כי ידוע שבזמן אדמו"ר הזקן היו 3 'חדרים'. בתשרי אצל הרבי שליט"א יש 5 חדרים: 1. לאברכים 2. למקורבים 3. לבחורי ישיבה 4. לנשים 5. לילדים. את כל אחד מהחדרים הללו צריכים לארגן, להביא מגידי שיעורים וכו'.

יש השתתפות גדולה בשיעורים?

השתתפות עצומה. נוצרה כבר איריה ב-770 שמי שלא משתתף בכל השיעורים, לא מוצא לעצמו מקום... בנוסף לכך נכנס כל יום דו"ח מפורט לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

ויש תגובות מהרבי שליט"א?

בהחלט. הנה לדוגמא, בשנה האחרונה על אחד הדו"חות ענה הרבי: "כל מצו"ב נתקבל בעיתם ותשואות חן. ויהי רצון שיבשר טוב והרי האישור כשהמלך בשדה וכו' כפסק דין אדמו"ר הזקן. אזכיר על הציון ולשעה טובה ומוצלחת".

יש לכם עוזרים?

כן. אך בהזדמנות זו אני רוצה לציין במיוחד את חלקו של ר' משה ירוסלבסקי, מנהל אש"ל, מכניס האורחים הגדול, שדואג לגשמיות של השיעורים, מידי בוקר הוא דואג לקפה ומזונות, כדי להשיב את נפשם של המשתתפים הרבים.

מגיעים במשך הזמן תגובות מהמשתתפים עצמם?

תגובות נפלאות. במשך השנה, אני פוגש ברחוב מאות רבות של אנשים שחלקם איני מכיר. הם נתקלים בי ואומרים שלום! וזשא! השיעורים היו משהו נפלא. רבים אומרים כי האווירה הנפלאה הזאת של שבת אחים גם יחד, נתנה להם המון. אמרו לי כמה, כי כל אוירת התשרי ב־770 הייתה עבורם משהו שונה לחלוטין בגלל השיעורים. אצל הרבי שליט"א, נמצאים באווירה של גן עדן, מקבלים כל החודש אורות גדולים וצריך לזה גם כלים, השיעורים זה הכלים".

במשך השנים דיבר הרבי אודות המעלה הגדולה בהשתתפות בשיעורים אלו, ולדו"חות של ר' זושא היה מגיב כ"ק אד"ש מה"מ בתשובות רבות, אותן פרסם ר' זושא בלוח המודעות בכדי לעודד את הציבור להשתתף בשיעורים.

באחת השנים הרבי אף מסר לר' זושא חבילות מטבעות של עשרה סנט ("דיים"ס) בכדי לחלק למשתתפי השיעורים.

מענות קודש

במשך השנים מסר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תשובות רבות לר' זושא בקשר עם הדו"חות. להלן מופיעים כמה מהן:

א. בער"ה תשל"ד, במענה על רשימה שני' ובקשת ברכה: "והענין (דת"ת רבים הנ"ל) בתוקפו בכ"מ דבנ"י, ולכן גם הפרסום שייך בכ"מ אלה. ויה"ר שכאו"א יבש"ט ויתבש"ט [=יבשר טוב ויתבשר טוב] בהנ"ל ובכלל.

ויכוח"ת לשנטומ"ת [=ויכתב ויחתם לשנה טובה ומתוקה]".

ב. בעשי"ת תשל"ד ענה כ"ק אד"ש מה"מ: "נת' ות"ח ת"ח. בודאי מצטרפים לכהנ"ל גם הבאים עתה (ומחר וכו') וברוב עם הדרת מלך מה"מ הקב"ה כהודעת חז"ל - ואשרי חלקם (וחלקן - דנשי ובנות ישראל שתליט"א)".

ג. באלול תשל"ד ענה כ"ק אד"ש מה"מ על ההודעה ע"ד סדרי הלימוד: "כדאית נתינת צדקה בל"נ לפני הנ"ל בימות החול".

ד. בתשרי תשמ"ה ענה כ"ק אד"ש מה"מ על א' הדו"חות: "כל המצו"ב נתקבל

גדולה מצוות אש"ל ולא לפנים מבנ"י ובזמן דעת רצון וכו'.
במיוחד - להרבות מקור הברכות וכו'.
מצו"ב לצדקה באה"ק ב' מאות שקלים.

הנה
הוא ואלו
וכן וכו'
במיוחד - להרבות
מקור הברכות וכו'.
מצו"ב לצדקה באה"ק
ב' מאות שקלים.

בעתם ותשוואות חן. ויהי רצון שיבשר טוב והרי האישור כשהמלך בשדה וכו' בפסק דין אדמו"ר הזקן. אזכיר על הציון ולשעה טובה ומוצלחת".

ה. במענה על א' הדו"חות: "ות"ח על הבשו"ט - שכמובן עיקר הוא בכהנ"ל. בטח קיבל... השתתפותי אזכיר עה"צ לכהנ"ל".

הוועד הגשמי

במקביל לפעילותו הרוחנית של ר' זושא וילימובסקי, כמובן שהיה צורך לדאוג גם לצרכיהם הגשמיים של האורחים הרבים. למשימה זו התגייס מפעל החסד הגדול, "אש"ל - הכנסת אורחים", שנוהל ע"י הרה"ח ר' משה ירוסלבסקי ואשתו ע"ה.

היה זה בשנת תשל"א. באותה שנה הגיעו אורחים רבים לשהות בצל קורתו של כ"ק אד"ש מה"מ בחודש תשרי חודש החגים, בין השאר הגיעו אז רבים מהעולים לאה"ק כאשר כ"ק אד"ש מה"מ מימן להם את עלויות הנסיעה לחודש החגים.

כאשר ר' אברהם השווה את ר' משה לאברהם אבינו, ענה כ"ק אד"ש מה"מ:

לחלקם הגדול של האורחים הייתה זו הפעם הראשונה שזכו לחזות באור פני מלך חיים, פני כ"ק אד"ש מה"מ, והאורחים הרבים היו מרוגשים בשל עצם השהיה במחיצת כ"ק אד"ש מה"מ. אך בנוגע לגשמיות - היו האורחים מתהלכים רעבים.

"כאברהם אבינו? הרבה יותר מאברהם אבינו! אברהם אבינו דאג לאש"ל לערביים ור' משה נתן אש"ל לאחינו בני ישראל!"

בשנים ההן, צא"ח היו מחלקים לאורחים תלושי קניה במסעדה חלבית, אך כשהגיעו האורחים לאותן מסעדות, התברר שאין מי שמוכן לשרת אותם. המלצרים היו רגילים שהמגיעים לאכול במסעדה מעניקים להם "טיפ", אך מכיוון שהפרוטה לא הייתה מצויה בכיסם של האורחים שהגיעו מאה"ק, מה גם שבאה"ק לא נהוג כ"כ לתת טיפים, המלצרים לא היו מוכנים לשרת את האורחים.

כשראה זאת ר' משה, הלך אל משרדי צא"ח ובירר את העלויות של התלושים. כששמע את התשובה הזדעק, במחיר הזה אפשר היה לקנות סעודת מלכים של ממש במכולת! ר' משה לא יכל להתאפק, והכריז אשר אם ינתן לו אולם "פארבאנד" (האולם שבבית 'ופרצת'. היום - 'כולל האברכים' שע"י מזכירות כ"ק אד"ש), הוא מוכן לקחת על עצמו את האחריות לארגן ארוחות לכל האורחים.

חדר האוכל של האורחים היווה אטרקציה של ממש אפילו בשביל תושבי השכונה. רבים מהם היו מגיעים לחדר האוכל, לצפות באורחים שעלו זה לא מכבר מרוסי, היושבים ומתוועדים שעות ארוכות.

כשנכנס באותם ימים גביר מפורסם ליחידות, היה נתון תחת רושם המחזה

וסיפר על כך בהתלהבות לכ"ק אד"ש מה"מ. כששמע זאת הרבי הביע גם הוא את שמחתו מהמפעל באומרו: "האמנם?! כל יום מביאים אלי 'חבילות' של צרות, ואילו דבר כזה לא מספרים לי?!"

מעת שהקים את ה'מפעל' הוזה לא העסיק את ר' משה שום עיסוק אחר מלבד זה, וכל היום היה טרווד לסייע לטבחים ולהעניק לאורחים את חפצם, למען לא יחסר לאורחים דבר.

הקשיים שעמדו לפניו לא הזיזוהו מהחלטתו, ור' משה ביצע את דברו. כאשר היו שואלים אותו מאיפה יהי' לו כסף אחר כך, הי' משיב "דער אויבערשטער וועט געוויס העלפן" [= הקב"ה בוודאי יעזור]. חסידותו של ר' משה עמדה לו, והצליח לעמוד בנטל ההוצאות הרבות שהיו כרוכות בארגון מפעל החסד הלזה.

אחד האורחים בתשרי תשל"א הי' ר' אברהם פרשן, יהודי תלמיד חכם ויודע ספר. כאשר ר' אברהם ראה את מעשי החסד הכבירים הללו, לא יכל לכבוש את התפעלותו.

כשנכנס ר' אברהם ליחידות אצל כ"ק אד"ש מה"מ סיפר אודות ר' משה וחסדיו הגדולים. כאשר ר' אברהם השווה את ר' משה לאברהם אבינו, ענה כ"ק אד"ש מה"מ: "כאברהם אבינו? הרבה יותר מאברהם אבינו! אברהם אבינו דאג לאש"ל לערביים ור' משה נותן אש"ל לאחינו בני ישראל!".

תשובה דומה ענה כ"ק אד"ש מה"מ לנגיד ר' בערל ווייס, כאשר סיפר אף הוא בהתלהבות לכ"ק אד"ש מה"מ על מפעל הכנסת אורחים, וכ"ק אד"ש

מה"מ השיב: "יותר מאברהם אבינו! אברהם אבינו גמל חסד לגויים, ואילו הוא היהודים! אברהם אבינו האכיל והשקה את האורחים שהגיעו לביתו, ואילו ר' משה בא מעבר לים והביא משם אורחים!".

[אגב, בשנת תשמ"א כאשר נכנס ר' משה ליחידות, אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ, שהכנסת אורחים גדולה מהקבלת פני שכינה, ויש להדגיש זאת עתה במיוחד כאשר נמצאים קרוב לביאת משיח שזהו גילוי שכינה].

בהמשך החודש, העביר כ"ק אד"ש מה"מ לר' משה אלפיים דולר לצרכי האורחים, וכאשר ראו החסידים את החביבות הרבה אותה רוחש כ"ק אד"ש מה"מ למפעל הכנסת האורחים, תרמו עוד רבים מאנ"ש כספים רבים; א' הגבירים מהשכונה, נכנס ליחידות לכ"ק אד"ש מה"מ, וביקש את ברכתו לעניין מסוים, בתגובה שאל כ"ק אד"ש מה"מ כמה תרם להכנסת אורחים, וכשנקב בסכום, דרש ממנו כ"ק אד"ש מה"מ לתרום עוד!

בש"פ האזינו תשל"ג התבטא כ"ק אד"ש מה"מ: "כאן המקום להזכיר אודות הנחת רוח המיוחדת שנתקבלה ע"י כך שהונהגה "הכנסת אורחים", ובאופן של "אש"ל", עבור האורחים הבאים לכאן לחודש תשרי (כולו, או חלקו), בהכנסת האורחים שבאו מכל קצוי תבל, וביניהם - אלו שיצאו לאחרונה מאחורי מסך הברזל", בזכות זה יפעלו קירוב בין בני", כדברי הגמ' "גדולה לגימה שמקרבת", ובמילא יקרבו גם את הגאולה בפועל, בירושלים הבנוי", ולאחר מכן נתן כ"ק אד"ש מה"מ קנקן 'משקה' לר' משה ירוסלבסקי.

כבר בשלהי תשל"א החל ר' משה להתכונן לקראת חודש תשרי תשל"ב, לתור ולחפש אחר שכירת מקומות לינה לאורחים הצפויים לבוא. חלק מבעלי החדרים התירו לו להציע אותם לאורחים בחינם. אולם רבים מבעלי החדרים דרשו דמי שכירות, ור' משה שילם על חדרים אלו מכיסו ובנדיבות לב רבה,

ושיכן בהם את האורחים; האורחים, אגב, לא שילמו פרוטה בשביל האירוח; ולא רק האורחים, ר' משה לא הלך מעולם לגבירים על מנת להתרימם, תמיד חיכה שיבואו מעצמם.

עמד ר' זושא על הספסל ואמר: 'שיהי' שקט! מודיעים שכל האורחים מארץ ישראל וממקומות אחרים יבואו מחר לשיעור בחסידות משמונה עד תשע בבוקר, ומעשר וחצי - לשיעור בנגלה, בשולחן ערוך. והמקומיים יבואו משבע עד תשע בערב וילמדו נגלה, שולחן ערוך. שכולם יבואו!

מלבד זאת, דאג ר' משה שהאורחים ישתתפו בשיעורים וסדרי הלימוד שאורגנו ע"י ר' זושא, ודרש מהם התחייבות להשתתפות בהם. כאמור, דאג ר' משה גם לכיבוד בשיעורים לאורחים.

ר' משה עצמו עמד בחדר האוכל ובסוכה ודאג לכל אחד מהאורחים, חילק בעצמו לכל עובר ושב חתיכת עוגה ושת'י חמה, אך לעצמו לא היה דואג כלל, אף אחד מן האורחים לא היה רוצה להתחלף בדירתו הקטנה והחשוכה של ר' משה שהייתה ממוקמת בקצה השכונה...

ההנהגה במטבח "אש"ל - הכנסת אורחים" הייתה, שבחדר האוכל היו מונחים עשרות-עשרות ארגזים מלאים כל טוב, וכל אחד הי' מגיע ולוקח כרצונו. מעולם לא חסר דבר לאף אחד בעקבות הנהגה זו, אדרבה, תמיד הי' בשפע, לכולם.

בכלל, מראה חדר האוכל היה כשל התוועדות חסידית אחת גדולה; בפניה אחת היו יושבים קבוצת האורחים מצרפת, כשבעים-שמונים אברכים ובחורים צעירים, אשר הגיע מעמק התחתיות של פריז, הישר אל מקור הקדושה - בית משיח 770; בשולחן סמוך ישבו להם זקני החסידים, שיצאו זה לא מכבר מרוסיה הסובייטית, מתוועדים להם יחדיו באידיש עסיסית; בקצהו השני של חדר האוכל ישובים בחורים צעירים מארץ הקודש, מתווכחים בלהט על סוגיות בחסידות.

לאחר פטירת הר' משה ירוסלבסקי וג' תמוז ה'תשנ"ד, נטלו ע"ע מס' תמימים את היוזמה, ומפני קוצר היריעה אין כאן המקום לפרט את כל השתלשלות העניינים, וראה בהרחבה בקובץ שיצא לאור בנושא זה אשתקד.

ביקוריו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בליל ש"ק פ' האזינו תשל"ג הלך כ"ק אד"ש מה"מ לבקר את האורחים בחדר האוכל. כ"ק אד"ש מה"מ עמד ליד המדרגות ושאל "היכן ר' משה?" ר' משה התקשה להגיע מחמת הדוחק הרב ששרר. אז כ"ק אד"ש מה"מ אמר "אם הוא לא יכול לבוא לכאן, אלך אני אליו"... כאשר בסופו של דבר הגיע ר' משה, אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ: "שנה שמחה דתענוג ועונג, יישר כח גדול ולשנה הבאה בירושלים". לאחמ"כ בירך כ"ק אד"ש מה"מ את האורחים: "שתהי' שנה שמחה, ושכל השנה תהי' באופן של שבת. גמר חתימה טובה, ושנה של מנוחה שמחה ותענוג".

לאחר מכן, כשהלך כ"ק אד"ש מה"מ לביתו, שינה כ"ק אד"ש מה"מ מדרכו ועבר ליד חדר האוכל של האורחים, כאשר שמע כ"ק אד"ש מה"מ את קול ניגונם, האט בהליכתו והקשיב לקול נגינתם.

החל משנת תשל"ח ביקר כ"ק אד"ש מה"מ בסוכת האורחים ביו"ט השני של חג הסוכות. בתשל"ח כ"ק אד"ש מה"מ ביקר בשבת חוהמ"ס בסוכה ובראותו את ר' משה אמר לו "גוט שבת", ולאחמ"כ שאלו האם יש אוכל על השולחנות, והאם יש מספיק ספסלים, האורחים ששמעו את השאלה זזו ע"מ שכ"ק אד"ש מה"מ יוכל לראות את הספסלים והשולחנות. אח"כ נכנס כ"ק אד"ש מה"מ עד סוף הסוכה והביט על כל האורחים.

החל משנת תשמ"ב החל כ"ק אד"ש מה"מ להגיע אל סוכת האורחים ביום א' דחה"ס. הסדר הי' שכ"ק אד"ש מה"מ היה יוצא מחדרו ומורה לר' משה להורות לו את הדרך לסוכת האורחים, כאשר הוא הולך לפני כ"ק אד"ש מה"מ; ר' משה הי' אחוז באבנטו הק' של כ"ק אד"ש מה"מ, בדרכו לסוכת האורחים.

כשהגיע כ"ק אד"ש מה"מ לסוכה, הי' צועד עד הכותל הדרומי, עולה ע"ג ארגז או ספסל ונושא שיחה קצרה. בהמשך השנים סידרו בימה קטנה עם מדרגות שעמדה בסוכה, ועל גבה סטנדר; החל משנת תש"נ נושא כ"ק אד"ש מה"מ את השיחה מהכניסה לסוכה.

אפיזודה 'מעניינת' התרחשה בשנת תשמ"ח, בה הגיעו המוני אורחים, יותר מכל שנה, מה שגרם לדחפור נוראיות בסוכה, עד שכאשר הגיע כ"ק אד"ש מה"מ אל הסוכה, לא הצליחו לפלס דרך לכ"ק אד"ש מה"מ אל עבר הבימה, וכך עברו דקות ארוכות בהן התעכב כ"ק אד"ש מה"מ. בנוסף לזה, נשברו המדרגות עליהן הי' אמור כ"ק אד"ש מה"מ לטפס אל הבימה...

כאשר הגיע כ"ק אד"ש מה"מ סוף סוף אל הבימה, הניח את ברכו הק' ע"ג הבימה, וטיפס על הבימה בלי מדרגות... בתחילת השיחה אמר כ"ק אד"ש מה"מ שבעקבות הלחץ והדחקות, יאמר רק שיחה קצרה.

מענות קודש

במשך השנים קיבל ר' משה עשרות רבות של מענות קודש, כאן מוגשים מעט מזעיר מן המענות:

א. " . גדולה מצות אש"ל ולאליפים מבנ"י ובזמן דעת רצון וכו' במיוחד - לברכות ממקור הבימות וכו'..."

ב. "בברכה להצלחה רבה בביקורם כאן, ובהנהלת האש"ל לתהילה לשם ולתפארת, וגדול זכות הכנסת אורחים כו'".

ג. "ת"ח ת"ח על הבשו"ט הנ"ל. ואין לשער כלל גודל העניין וערכו (ונוסף ע"ז - גם הדוגמא מופתית למק"א שיעשו ג"כ עד"ז לעת הצורך וכו') ויה"ר - שע"פ

מרז"ל הידוע - יזכו לקבלת פני השכינה בביהמ"ק הג'. וגם בנתיים - יבש"ט ובכל הענינים" (שלהי תשרי תשל"ג).

ד. "ות"ח ות"ח על הבשו"ט, וגדולה הכנסת אורחים יותר כו' ויקבלו בתוכי, ב"ב פני השכינה בביהמ"ק הג' אזכיר עה"צ" (שלהי תשרי תשמ"ז).

ה. על דו"ח אודות האירוח בשכונה בחודש שבט תשמ"ז, בעזרתו של ר' משה, הואיל כ"ק אד"ש מה"מ לענות: "נת' ות"ח על הבשו"ט, כן יבש"ט תכה"י [=יבשר טוב תמיד כל הימים]."

שיחות קודש

א. בכ"ט אלול תשכ"ט, אמר כ"ק אד"ש מה"מ בקשר עם ביאור הפתגם "גדולה לגימה שמקרבת": "אולי יתנו ל(הנהלת) הכנסת אורחים שיתנו את הלגימה גם לאורחים...".

ב. בשיחת ח"י אלול תשל"ז אמר כ"ק אד"ש מה"מ: "כאן המקום לבטא ישר- כח אמיתי, ואת גודל הנחת-רוח הנגרם ע"י אלו המשתדלים ופועלים כדי להסיר את הטענה ד"אם אין קמח אין תורה", שהאורחים יהיו מסודרים במנוחת הנפש ומנוחת הגוף, ע"י שמארגנים את העניינים דאש"ל, ובדרכי נועם ובדרכי שלום, באופן של כבוד, ולפיכך אשרי חלקם של כל המסייעים בדבר".

ג. בשיחת ח"י אלול תשמ"מ דיבר כ"ק אד"ש מה"מ על החיוב של תושבי השכונה לסייע לאורחים, ובקשר לזה אמר: "ישנו יהודי שבא מידי שנה בשנה מעבר לים, ונתקיים בו "טלטולי דגברא", אשר "טלטולי דגברא קשין מדאיתתא", והוא מטריח גם את ה"עזר כנגדו", שגם היא תבוא לכאן, ומתוך מסירות נפש מספק הוא לאורחים את כל צרכיהם - אכילה שתי' ולינה, והוא עושה זאת אע"פ ש"אין אורח מכניס אורח", בעוד שהחיוב בכל ענינים אלו חל על תושבי המקום. ובודאי אשרי זכותו בזה ובבא, לו ולכל בני ביתו ולכל יוצאי חלציו וכו', אבל תושבי המקום לא יכולים לצאת י"ח בפעולותיו, אלא עליהם לעסוק בכך בעצמם".

ד. בשושן פורים תשמ"א דיבר כ"ק אד"ש מה"מ שצריך שיהי' ב-770 לא רק 'המשך תער'ב', אלא גם כוס מים חמים ומזונות, ובקשר לזה התבטא: "אין צורך להמתין עד אשר יבוא לכאן הרב ירוסלבסקי מת"א ויתייגע כדי לספק שתי' וגם אכילה, תושבי המקום היו צריכים ללמוד ממנו".

ה. בליל א' דחה"ס תשמ"ה אמר כ"ק אד"ש מה"מ שצריך להדפיס לאורחים את השיחות של שנה שעברה, ובין הדברים אמר: "..בנוגע לסיפוק צרכיהם הגשמיים של האורחים, הרי נמצאים כאן אלו שנטלו על עצמם לספק לאורחים כל צרכיהם, אכילה שתי' ולינה..".

מלך אינו יוצא לבדו

בעקבות מה התחיל להתארגן המשמר לכ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ומי דאג לכך?
כיצד היתה תגובתו הק' לשומרים? השמירה
מתהדקת בעקבות רצח בניו יורק. סקירה
מרתקת על ה'שומרים' שליוו את הרבי.

משמר המלוכה

בראשית שנות הנשיאות, הי' צועד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ברחוב לבדו, ללא מזכירים ומשמשים בקודש. עם השנים הורגש הצורך ללוות את כ"ק אד"ש מה"מ.

היה זה לקראת סוף שנות הלמ"ד, אירעו מספר מקרים, שבעקבותם גדלה העויינות אצל חוג חסידי מסוים לחסידי חב"ד. אחד הדברים העיקריים שגרמו לכך, היו דבריו של כ"ק אד"ש מה"מ אודות מבצע אנטבה, שזהו נס של הקב"ה.

אנשי אותו חוג, הידועים בהתנגדותם החרیפה לצינונות, נזדעזעו: היתכן?! הרי מבצע זה הוא מעשה ידיהם של הציונים, ואיך ניתן לומר עליו שהוא נס מהקב"ה?

מעשיהם של אנשי החוג ההוא לאותם שלא הלכו בדרכיהם, היו ידועים, והתעורר חשש שהם ינסו לפגוע בכ"ק אד"ש מה"מ.

בעקבות כך, דאגה הרבנית חי' מושקא ע"ה שמעתה ילוו את כ"ק אד"ש מה"מ בהולכו מבית משיח 770 לביתו שברח' פרזידנט, מספר בחורים, בראשות ר' יוסף גופין, התארגנו, ומשמר הכבוד יצא לדרך.

בבחירת השומרים הי' סדר: עדיפות עליונה ניתנה לחתנים, לאחר מכן היו תלמידי הקבוצה, ולבסוף - אנ"ש ותמימים אמריקאים.

פעם, נצמד אל השומרים כלב, וכמה שניסו להבריחו, מאום לא עזר. לאחר דקות מספר, הסתובב כ"ק אד"ש מה"מ לעברם, והביט בחזקה בלב; באותה השני', זינק הכלב אל הכביש הסואן, ונדרס על ידי אחת המכוניות...

עוד מסופר, שבעת הילוכו ברחוב, ניגש אל כ"ק אד"ש מה"מ כושי גדול ממדים; השומרים, לא שמעו מה הכושי אמר לכ"ק אד"ש מה"מ, אך כנראה שהוא ביקש כסף. עוד קודם שהספיקו השומרים להגיב, אמר כ"ק אד"ש מה"מ בקול רם "אה", והכושי נבהל וברח...

השמירה בשבתות

בלילות שבת, היו מעמידים משמרות סביב ביתו של כ"ק אד"ש מה"מ. פעם

אירע, שהרבנית יצאה מהבית בשעה 1:00 בלילה, והביאה ל ת מ י מ עם השומרים תרמוס עם תה...

בבוקר, היו התמימים ששהו בסוף הלילה מלווים את כ"ק אד"ש מה"מ בדרכו ל770.

הסדר הי' כך: בבוקר הי' מצלצל כבית שעון מעורר, הרבנית הייתה יורדת למטה, ומציצה מהחלון לוודא שהבחורים הגיעו; לאחר עשר דקות בערך, הי' כ"ק אד"ש מה"מ יוצא אל עבר רחוב ברוקלין, חוצה שני בלקים לכיוון איסטערן פארקווי, ופונה ימינה לכיוון בית משיח 770.

בפינת הרחובות ברוקלין ואיסטערן פארקווי, היה ממוקם מקווה בשם "קסטירער מקווה", שהקים אחד מהאדמו"רים שהתגוררו בשכונה בזמן הרבי הריי"צ. רוב הבחורים היו טובלים במקווה זה, והיו בחרים שהלכו באותה שעה לכיוון המקווה, וקרו פעמים רבות שבדיוק בשעה שכ"ק אד"ש מה"מ עבר בפינת הרחובות הזו, היו שם תמימים. חלק מהתמימים היו בורחים בשעה שפגשו את כ"ק אד"ש מה"מ עובר שם, אך רובם ככולם היו נצמדים לקיר עד שכ"ק אד"ש מה"מ עבר.

בשנת תשמ"מ, שכר הרה"ח ר' שניאור זלמן גורארי' את הדירה הסמוכה לביתו של כ"ק אד"ש מה"מ, ומאז היו השומרים נמצאים שם.

השומרים היו נמצאים שם רק בשבתות, אך גם בכל השבוע היו תמימים ששהו שם. בערב שבת היו מגיעים תמימים נוספים אל הבית, מלבד מי שהי' שם כל השבוע, והם שהיו מלווים את כ"ק אד"ש מה"מ ל770. פעם אחת, איהרו התמימים להגיע, והבחור שהי' בבית ראה את כ"ק אד"ש מה"מ יוצא בלית ברירה, יצא הוא מן הבית, וניגש ללוות את כ"ק אד"ש מה"מ. כאשר ראה אותו כ"ק אד"ש מה"מ, הסתובב אל עבר ביתו הק', והנהן בראשו כמאשר.

ר' עזרא שי' ערד מספר, ששמר שבת אחת על ביתו של כ"ק אד"ש מה"מ ביחד עם ר' בנימין זילברשטרום, ובדיוק כאשר יצא כ"ק אד"ש מה"מ מביתו, הגיע לבית כ"ק אד"ש מה"מ דוור, להניח את המכתבים של כ"ק אד"ש מה"מ, כאשר חצה כ"ק אד"ש מה"מ את הכביש, הביט לאחוריו בצורה אלכסונית, אל עבר הדוור; כאשר הם ראו זאת, הבינו שכ"ק אד"ש מה"מ חושש שהדוור יצלצל בפעמון הבית, מיד רץ אחד השומרים אל הדוור, ואמר לו לא ללחוץ על הפעמון. מיד אחרי שאמר לו את זה, החזיר כ"ק אד"ש מה"מ את מבטו מהבית.

p.1.0 (אש"ף) נכנס לתמונה

בשיחה שנשא כ"ק אד"ש מה"מ בכ"ח ניסן ה'תש"נ, לאחר תפילת מנחה, אמר כ"ק אד"ש מה"מ שארגון אש"ף פירסם הודעה הקוראת למחלקותיו ברחבי העולם כולו לפגוע ב"שונאי ישראל" [בלשון סגי נהור], היה לא תהיה. כ"ק אד"ש ביקש מהחסידיים להוסיף בלימוד תורה ונתינת צדקה, בשביל להעביר את רוע הגזירה.

לאחר מכן, הוציא כ"ק אד"ש מכתב מיוחד לאנ"ש, וזה לשונו: "כדי להוסיף בברכתם ובשלוותם ובטחונם של כל בני ישראל בכל מקום שהם שליט"א - ובפרט שיש אומרים ששונאי ישראל זוממים ענינים בלתי רצויים, היה לא תהיה, ובוודאי שמחשבתם תתבטל ותיעקר לגמרי, ויהיה אך טוב לישראל - הצעתי ובקשתי שכל אחד אחת מישראל, אנשים נשים וטף, יוסיפו:

בלימוד התורה - כל אחד ואחת לפי ענינו. בתפילה - אמירת ג' מזמורי תהלים, ומה טוב גם המזמור האחרון שסיומו "כל הנשמה תהלל י-ה הלוי-ה". ובצדקה - הוצאות של מזון שתיים או שלוש סעודות (תמורת תענית) ליתן לצדקה בזמן שירצה כל אחד ואחד.

ומה טוב - לתיתו עבור החזקת לומדי תורה או מוסדות שעוסקים בהפצת התורה".

המזכיר ר' בנימין קליין סיפר, ששעתיים לפני השיחה המפתיעה הזו, התקשר למזכירות כ"ק אד"ש מה"מ מר יצחק שמיר, שהי' ראש הממשלה בארץ ישראל באותה תקופה, הוא ביקש ממנו להודיע לכ"ק אד"ש, שאש"ף מתכנן פעולת טרור בחוץ לארץ, ועל פי מידע שהגיע לידיו, היעד שלהם הוא נשיא הדור ומנהיגו, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

יצחק שמיר ביקש מר' בנימין קליין שימסור את הדברים לכ"ק אד"ש מה"מ, ושיבקש מכ"ק אד"ש מה"מ שיתפלל שיהי' טוב.

זמן מה לאחר מכן, נשמעו בדלתו של המזכיר ר' יהודה לייב גרונר דפיקות. מעברה השני של הדלת עמדו שני קצינים במשטרת ניו יורק. הם אמרו לרב גרונר, שהם קיבלו לפני שעה קלה טלפון אנונימי, שטען שכ"ק אד"ש מה"מ נמצא ברשימת המבוקשים של האש"ף.

הקצינים דרשו מר' לייבל, להחליף את חלונות חדרו של כ"ק אד"ש מה"מ בחלונות משוריינים, דבר שאכן נעשה לאחר ימים ספורים.

שני הדברים הללו, דבריהם של יצחק שמיר וקציני משטרת ניו יורק, הובאו לידיעתו של כ"ק אד"ש מה"מ, וכעבור שעתיים, אמר כ"ק אד"ש מה"מ את השיחה המיוחדת הנ"ל.

השמירה מתרחבת

החששות, החלו להתגבר לאחר שנרצח בניו יורק הרב מאיר כהנא, שהנהיג מפלגה ימנית קיצונית בארץ ישראל. הרב כהנא הי' ידוע כעומד בראש רשימת החיסולים של רוב אירגוני הטרור. לאחר הרצח, חששו המזכירים ביותר לשלומם של כ"ק אד"ש מה"מ.

ר' לייבל החליט להעמיד שמירה צמודה על יד חדרו הק' של כ"ק אד"ש מה"מ. השומרים, מספר תמימים מ-770, היו מצוידים בכפתור מצוקה שהפנה אותם ישירות למשטרת ניו יורק. בנוסף, הוצבה ליד 770 ניידת משטרה קבועה. גם בחלוקת הדולרים, נשכרו שני שומרים, גבר ואישה, שפטרלו לאורך התור, לחפש אחר אנשים חשודים.

אפיזודה מעניינת מסופרת על שני שומרים אלו: השומר, שלא הי' יהודי, לבש כיפה לראשו כאשר שהה לצידו של כ"ק אד"ש מה"מ; כאשר ראה זאת כ"ק אד"ש מה"מ, אמר בחיוך לא' המזכירים שמי שלא יהודי, לא זקוק לכיפה...

כאשר נסע כ"ק אד"ש מה"מ לאוהל כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, התלוו אליו ניידת של משטרת ניו יורק, ורכב שמירה מיוחד עם תמימים.

בי' אלול תנש"א, נסע נהג רכב השמירה שלא בזהירות, ודרס בנסיעתו ילד כושי. הכושים בשכונה, החלו לעורר מהומות ענק, שגררו אחריהן הפגנות, שריפת מכוניות, שדירת רכוש ואלימות מסוכנת בכל רחבי קראון הייטס. באותו ערב נהרג ע"י הכושים באחד מרחובות השכונה הקרובות ל-770 הת' יעקב רוזנבלום, בחור מאוסטרליה, הי"ד.

בשכונה התגורר כומר אנטישמי בשם שארפטין. לאחר הדריסה, הוא החל להסית את שומעי לקחו שמי שאחראי לדריסה הוא לא אחר מאשר כ"ק אד"ש מה"מ, שהרי הדורס הי' חלק מפמלייתו.

בעקבות ההתרחשויות, תוגברה ביתר שאת השמירה מסביב לבית משיח 770 בכלל, ומסביב כ"ק אד"ש מה"מ בפרט. כל נסיעה של כ"ק אד"ש מה"מ לאוהל, לווה במספר ניידות ואופנועים משטרתיים. בעת חלוקת השטרות לצדקה, עמדו עשרות שוטרים לאורך התור. במיוחד בשבוע שלאחר הדריסה ליוו את נסיעת הרבי שליט"א כמות גדולה של רכבי משטרה, והדבר אף הוזכר בעיתונות.

בשיחת אותו שבוע התייחס הרבי והזכיר כמה פעמים את הלשון "חמישים איש רצים לפניו", באמרו "שלאמיתו של דבר צריך להיות לכאן"א מישראל חמישים איש רצים לפניו..

שעתיים לפני השיחה, התקשר למזכירות כ"ק אד"ש מר יצחק שמיר, שהי' ראש הממשלה בארץ ישראל באותה תקופה, הוא ביקש ממנו להודיע לכ"ק אד"ש מה"מ, שאש"פ מתכנן פעולת טרור בחוץ לארץ, ועל פי מידע שהגיע לידיו, היעד שלהם הוא...

וחסידים קשרו בין השיחה לבין המאורע (ראה בארוכה קטעים משיחה זו במדור 'דבר מלכות'. הובאה בשלימות בשיחות קודש ה'תנש"א ש"פ נצבים שיחה ב').

לקראת חודש תשרי ה'תשנ"ב, ביקש מפקד משטרת ניו יורק מהרב גרונר, שבעת התפילות של חודש תשרי יקיפו את בימתו של כ"ק אד"ש מה"מ בזוגיות משוריית; כאשר ניגש ר' לייבל אל כ"ק אד"ש מה"מ עם הבקשה הזו, שלל אותה כ"ק אד"ש מה"מ בשיא התוקף.

בט"ז אדר תשנ"ד, נסע כ"ק אד"ש מה"מ לטיפול בעיניו הק', בבית הרפואה במנהטן, בחזור, נסע מאחורי רכב ה'הצלה' בו שהה כ"ק אד"ש מה"מ טנדר עם מספר בחורים. לפני גשר ברוקלין, פנה רכבו של כ"ק אד"ש מה"מ בפתאומיות אל ה'באטרי טונל', מנהרה סמוכה לגשר ברוקלין, שגם חוצה את הנהר ממנהטן לברוקלין.

הטנדר לא הספיק את הפנ"ה הפתאומית, ועלה במקום זה על גשר ברוקלין. כאשר עלו על הגשר, נשמע לפתע מטח פתאומי של יריות; חלק מן הכדורים פגעו ברכבם של הבחורים, ושניים מהם, נחום ששונקין וארי ה'לברשטאם, נפצעו אנושות.

לאחר ימים ספורים, נתפס המחבל הנאלח שביצע את הפיגוע; בחקירתו הוא סיפר, שחיכה על הגשר לרכבו של כ"ק אד"ש מה"מ, אך כשלא ראה אותו, ירה ברכבם של התמימים, שליווה את כ"ק אד"ש מה"מ.

בפיגוע זה נהרג הת' ארי ה'לברשטאם הי"ד, בנו של המשב"ק ר' חס"ד ה'לברשטאם שי'.

כ"ק אד"ש מה"מ הכיר תודה על השמירה שהתלוותה לו, והתייחס בחביבות מיוחדת לשוטרים, בסיום כל חלוקת דולרים, היו עוברים השוטרים לפני כ"ק אד"ש מה"מ, ואלו קיבלו דולר נוסף "אוף דה סקירותי" [= עבור השמירה].

אגב, השומרים סיפרו, שעוד שנים לפני כ", ראו הם מכ"ק אד"ש מה"מ התייחסות מיוחדת אל השוטרים, שכאשר כ"ק אד"ש מה"מ עבר על פניהם של שוטרים, הי' מצדיע בב' אצבעותיו הק'.

אך ככלות הכל חובה לציין ולהדגיש בנושא זה את דברי הרמב"ם בנוגע לשמירת המקדש: "שמירת המקדש מצות עשה ואע"פ שאין שם פחד מאויבים ולא מלסטמים שאין שמירתו אלא כבוד לו אינו דומה פלטרין שיש עליו שומרין לפלטרין שאין עליו שומרין".

ובוודאי ובוודאי אשר כך הוא אצל כ"ק אד"ש מה"מ אשר השמירה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הוא כחלק מהכבוד והפאר של נשיא דורנו מלך המשיח, ולא שתלוי הוא בכך ח"ו.

ואף שכדלעיל, הסיבות להתארגנות זו בעיני בשר היו חששות כאלו ואחרות, הרי ידוע אשר "לא מחשבותי מחשבותיכם". וכדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עצמו: "יש רבי בישראל ואין הוא נכנס בהגבלות הטבע".

לפתוח את הלב ולהרגיש

כאשר נכנסים לתפילת יום חול רגילה עם הרבי מלך המשיח ב-770, כשפורסים את השטיח ומכינים את הכסא והסטענדער במקומם, כל הציבור פותח בשירת "יחי אדוננו" אדירה שהולכת וגוברת בעוצמה ששום דבר לא יכול לעצור אותה; ההרגשה שהרבי נכנס עתה להתפלל אתנו היא מוחשית ומורגשת היטב למי שרק לא אוטם את לבו מלהרגיש. התוועדות חסידותית עם הרב **חיים לוי יצחק ש"י גינזבורג** משפיע בישיבת תות"ל ראשון לציון.

מסופר על כ"ק אדמו"ר הריי"ץ שעבר ליד ביתו של כפרי אחד שבחצרו היו לוחות רבים של קליעה למטרה. וראה זה פלא - החצים היו נעוצים בדיוק. בנקודה שבמרכז הלוח, כשכל העיגולים סביבותיהם. הרבי עצר לראות את הפלא הגדול ולא נח ולא שקט עד שביקש לראות בעיניו את האיכר המפליא כל כך לקלוע בדיוק למטרה, בלי לסטות ממנה ולו במשהו.

משהגיע האיכר שאלו הרבי: "הכיצד מפליא אתה כל כך לקלוע תמיד בדיוק מוחלט למרכז הלוח. גם אני מומחה בקליעה למטרה, ואולם לפעמים אני מחטיא בכמה מילימטרים. איך אתה מצליח לקלוע תמיד בדיוק אל נקודת המרכז!?"

צחק האיכר וענה בתמימות: "ההבדל בינינו הוא פשוט - אתם בוודאי מציירים תחילה את הלוח עם נקודות המרכז והעיגולים סביבו, ואחר כך מנסים לקלוע למטרה. ואילו אני להיפך: תחילה אני קולע את המטרה, ורק אחר כך, כאשר יש לי כבר את הנקודה, כאשר החץ נמצא כבר בנקודת המרכז, רק אז אני מצייר את כל העיגולים מסביב. כך אינני טועה אף פעם. החץ קולע תמיד ב"נקודה" בלי לסטות ימינה ושמאלה אף זיז כלשהו".

מכך לומדים - אם ה"עיגולים" באים לפני ה"נקודה" אפשר תמיד לסטות ולטעות ולנטות מן האמת. אבל כשישנה ה"נקודה", וכל ה"עיגולים" אינם אלא מסביב לה, אזי אי אפשר לטעות ואי אפשר לסטות. לאן שלא הולכים והיכן שלא מסתובבים תמיד קשורים ודבוקים בנקודה ובעצם.

בשיחת ש"פ עקב תשי"ג אומר הרבי מלך המשיח שליט"א: הקב"ה הוא טוב והרבי הוא טוב. מי שמסתכל על הרבי כמי שנמצא מעל הרקיע השביעי, שגם הרקיע השביעי הוא נמוך מידי בשבילו והרבי נמצא הרבה מעליו, אזי גם הרבי יתראה אליו כמי שנמצא למעלה מן הרקיע השביעי גבוה, נעלה ונשגב עד מאד, אבל - רחוק... ואילו מי שרוצה להיות עם הרבי כאן למטה בעולם הזה הגשמי והחומרי, הרבי הוא טוב והוא נמצא אתו עמו בעולם הזה הגשמי והחומרי - קרוב, קרוב מאד, וביחד!

ברור הדבר שישנם דברים רבים שהרבי נותן לנו ופועל בנו ללא כל קשר מי אנחנו ואיך אנו נוהגים. דברים רבים - ובמיוחד בעניין בשורת הבטחת ונבואת הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש - אינם תלויים בנו כלל וכלל, ושום דבר שיבוא מצד הנבראים אינו יכול כלל וכלל ח"ו "לקלקל את התוכניות" למלך מלכי המלכים הקב"ה ולמשה עבדו, הרבי מלך המשיח.

אבל בכל זאת, לא לקחו מאתנו את הבחירה החופשית. הרבה מאד תלוי גם בנו, ובמיוחד בצורת ההנהגה שלנו כיצד אנו מסתכלים על הדברים, כי בכך קובעים אנו במידה מסוימת את המציאות.

הרבי הוא רבי של כו-ל-ם. גם של אלו שאינם שומרי מצוות לעת עתה, גם של המנגדים, גם של הנלחמים נגד יהדות, נגד חסידות, וגם נגדו אישית. גם "הפושעים ומורדים בתלמידי חכמים" מקבלים את חיותם אך ורק ממנו, אלא שזהו מבחינת אחוריים, כמבואר בתחילת ספר תניא קדישא, בסוף פרק ב'. בוודאי ובמיוחד שהרבי הוא הרבי של כל אשר בשם חסיד חב"ד יכונה, יהיה מי שיהיה, ואפילו אם אין זה שמו העצמי אלא רק כינוי בלבד. ובכל זאת, את הבחירה החופשית לא לקחו מאתנו.

הרבי הוא טוב, טוב מוחלט, טוב נצחי, טוב שצריך להיות נראה ונגלה גם בגלוי לעיני כל - ולא מובן כלל וכלל באופן המבהיל ביותר איך ייתכן שעדיין לא רואים זאת כולם גם בעיני בשר. אבל זה לא משנה כלל וכלל את העובדה שכך הם הדברים.

אבל ה"כלי" מצדנו לקבל את הטוב הזה הוא, נוסף ועוד לפני ה"קבלו מצוותי", לימוד תורתו ומילוי הוראותיו הקדושות, שהן המצוות והפרטים בהם נתן את עצמו, הרי עוד לפני כן ישנו ה"אנכי ולא יהי לך" כביכול, ה"קבלו מלכותי", הנקודה העצמית, הביטול וההתמסרות המוחלטת אל הרבי, ועוד לפני כן ישנה עצם מציאותו, ואופן ההסתכלות וההתייחסות שלנו אליו.

אפשר להסתכל על הרבי כ"בשר ודם", שאמנם הוא נעלה ונשגב עד מאד, אבל גם הוא יש לו ח"ו אי אלו הגבלות - ואפשר להסתכל על הרבי כפי שהוא

באמת, שאין לו כל הגבלות, בהיותו מחובר ודבוק במלך מלכי המלכים הקב"ה שאין לו שום הגבלות כלל וכלל. כפי שמסתכלים - כך הרבי מתראה ומתגלה אלינו. בכל אחד ואחד מאתנו ישנה אותה נקודה עצמותית, אותו הרגש שבא מעצם הנשמה שאינו מוכן להיכנס בשום שקלא וטריא, ושום דבר לא יוכל להזיז אותו - "יש רבי. נקודה". לא רק בגלל שיש הוכחות מכאן ומשם. לא רק משום שלא ייתכן כלל וכלל דבר כזה "בלי רבי" ח"ו, כי "בלי רבי - אין כלום". אלא משום שבאמת לאמיתו כן הוא הדבר, ואין שום צורך ואין שום תועלת להביא לכך הוכחות ולהתפלפל בזה. אלא ש"הרגש" עצמותי זה צריך להוציא מן העולם אל הגילוי ומכאן אל הפועל, על ידי הנהגה מתאימה לזה, הנהגה בגלוי בכל הפרטים והעניינים באופן ש"יש רבי" חי וקיים. ודווקא בפשטות ובפשיטות ללא שום נתינת מקום באופן אחר ח"ו. וכפתגמו של הרבי הרי"צ, שהרבי חוזר עליו פעמים רבות - "אזוי און ניט אנדערש" [= כך ולא אחרת] "שאי אפשר להיות באופן אחר כלל וכלל".

וכאמור, זהו ה"כלי" לגילוי האמת לאמיתה, התגלות הרבי מלך המשיח לעיני כל בשר בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

בסיומה של התוועדות שבת פרשת האזינו תשכ"ז מדבר הרבי מלך המשיח אודות הפסוק בפרשת האזינו (לב, א-ג) "וידבר ה' אל משה בעצם היום הזה לאמר. עלה אל הר העברים הזה הר נבו וגו'. ומות בהר אשר אתה עולה שמה והאסף אל עמך וגו'".

מסביר שם רש"י: "בשלושה מקומות נאמר בעצם היום הזה. נאמר בנח . . לפי שהיו בני דורו אומרים, בכך וכך, אם אנו מרגישים בו אין אנו מניחין אותו ליכנס בתיבה. ולא עוד אלא אנו נוטלין כשיליין וקרדומות ומבקעין את התיבה. אמר הקב"ה הריני מכניסו בחצי היום וכל מי שיש בידו כח למחות יבוא וימחה.

"במצרים נאמר בעצם היום הזה הוציא ה', לפי שהיו מצריים אומרים, בכך וכך, אם אנו מרגישים בהם אין אנו מניחין אותם לצאת, ולא עוד אלא אנו נוטלין סייפות וכלי זיין והורגין בהם. אמר הקב"ה הריני מכניסו בחצי היום וכל מי שיש בידו כח למחות יבוא וימחה.

"אף כאן במיתתו של משה נאמר בעצם היום הזה, לפי שהיו ישראל אומרים, בכך וכך, אם אנו מרגישים בו אין אנו מניחין אותו. אדם שהוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים והוריד לנו את המן והגזיז לנו את השליו והעלה לנו את הבאר ונתן לנו את התורה, אין אנו מניחין אותו. אמר הקב"ה הריני מכניסו בחצי היום וכו'".

מדוע, שואל הרבי, משנה רש"י בלשונו: בשתי הפעמים הראשונות, בנח ובמצרים, כותב רש"י "אמר הקב"ה הריני מכניסו בחצי היום וכל מי שיש בידו כח למחות יבוא וימחה". ואילו בפעם השלישית, בנוגע למיתתו של משה, כותב רש"י רק "אמר הקב"ה הריני מכניסו בחצי היום וכו'" - מדוע אין הוא כותב במפורש "וכל מי שיש בידו כח למחות יבוא וימחה"!?

ואי אפשר לתרץ שרש"י מקצר משום שהוא סומך על מה שנאמר בפעמים

הקודמות - כי אם כן ה' לו לקצר גם בפעם השנייה, במצרים, ולסמוך על מה שאמר כבר בפעם הראשונה, בנח. ואם אינו מסתפק בזה וכותב זאת במפורש, מדוע אינו כותב גם בפעם השלישית "וכל מי שיש בידו כח למחות יבוא וימחה"?

ונוסף לכך לכאורה קשה בכלל: איך ייתכן שנברא יעלה על דעתו למנוע את מיתתו של משה, "אין אנו מניחין אותו" - נברא עלול לחשוב שהוא יכול למנוע בכח את כניסתו של נח לתיבה או את יציאתם של ישראל ממצרים, אבל איך בכלל עלול נברא להעלות על דעתו שהוא יוכל למנוע ממישהו להיפטר מן העולם? וכי זהו דבר שבכוחו של נברא!?

והרבי מבאר: אכן, העובדה שרש"י אינו כותב "וכל מי שיש בידו כח למחות יבוא וימחה" היא בדיוק - משום שבמפורש יש בכוחם של ישראל למחות: כאשר ישראל זועקים ומכריזים באופן מוחלט שבשום אופן "אין אנו מניחים אותך", הרי אפילו אילו הייתה גזירה על כך, הרי המחאה של ישראל יש בכוחה להועיל ולמנוע זאת, כדברי הגמרא "קודשא בריך הוא חייך ואמר נצחוני בני נצחוני", ומתבטלת לגמרי פטירתו של משה!

אמנם באותו מקרה, אצל משה רבינו, לא היה כך, אומר הרבי, משום שאז היה צריך דווקא להיות שמשה לא ייכנס אז לארץ ישראל לטובתן של ישראל. וכמרומו בלשון "בעצם היום הזה", שהדבר ה' נוגע לעצם מציאותם של ישראל. שכן אילו ה' אז משה רבינו נכנס לארץ ובונה את בית המקדש, לא ה' יכול להיות עוד חורבן הבית. וכאשר היו חוטאים, הרי במקום החורבן הגשמי, בו "שפך חמתו על העצים ועל האבנים", ה' ח"ו עושה כלה בשונאיהם של ישראל (בלשון סגי נהור). ולכן סדר הקב"ה שהדברים לא יהיו באופן כזה, "אמר הקב"ה היני מנסיסו בחצי היום וכו'" - אבל לגופו של ענין, רש"י לא יכול לכתוב "וכל מי שיש בידו כח למחות יבוא וימחה", שכן עקרונית, במפורש יש בכוחם של ישראל למחות, והמחאה מועילה שלא תהיה כלל פטירתו של משה! עד כאן תוכן דברי הרבי באותה התוועדות.

ובהתוועדות שבת פרשת האזינו תשמ"ו תובע הרבי שצריכה להיות ההנהגה של "אין אנו מניחים אותו" בנוגע לכ"ק מורי וחמי נשיא דורנו. ואם ישאלו, ממשיך הרבי, שאלו דברים "פראיים", "ווילדע רייד" - יש לדעת שנמצאים בזמן "פרוע", "ווילדע צייט", ולכן צריך לדבר "ווילדע רייד"! ועוד ועיקר שאין זה "ווילד" אלא כך הוא על פי תורת אמת וכו'.

[נכון שכתוב "הקיצו ורננו שוכני עפר" וכיו"ב - כיוון שבגלוי מדובר שם על הרבי הריי"צ, כפי שמדגיש שם "ומה שהי' מעשה בשנת תש"י". וכדרכו של הרבי כשהוא מדבר על "כ"ק מורי וחמי נשיא דורנו", שהכוונה היא הן לרבי הריי"צ והן "כפי שהוא באופן דדור התשיעי לאחרי ההסתלקות" (שיחת כ"ב שבת תשנ"ב ועוד. ושם - שנולד בי"א ניסן והגיע לנשיאות בגילוי בי"א שבת תשי"א!) או כפי שכתוב בפירוש בשיחה בלתי מוגהת (ש"פ חיי שרה תשנ"ב) "ועל דרך זה ממלא מקומו שלאחרי זה" ובכל מקום מובן כפי הענין. ואם כן מה שהרבי "נוכר" כביכול לדבר על "אין אנו מניחים אותו" דווקא בשנת

תשמ"ו (בעיצומו של משפט הספרים, "דידן-נצח") מובן שהתכוון גם ואולי בעיקר לעצמו. ובכל זאת מופיעים שם מילים ששייכות דווקא לרבי הרי"צ כיוון שבגלוי מדובר עליו],

כמדומה שכל ההנהגה ב"770", ובפרט בחודש תשרי, כולה זעקה ומחאה נמרצת ומוחלטת של הציבור כולו כאיש אחד בלב אחד, ודווקא מתוך שמחה וטוב לבב, ובפשטות מוחלטת, מבלי להכנס לשום שקלא וטריא: "אין אנו מניחין אותו".

יותר מזה: אין זו רק מחאה של שלילת משהו שאין מסכימים אתו. אלא קביעת עובדה חיובית אמיתית ומוחלטת שאכן כך הם פני הדברים בפשטות. "אין אנו מניחין אותו" נקודה. הוא אתנו ואנו עמו, ודווקא בפשטות ובגשמיות, גם אם לא זכינו עדיין לראות זאת בעיני בשר.

כאשר נכנסים לתפילת יום חול רגילה עם הרבי מלך המשיח ב-770, כשפורסים את השטיח ומכניס את הכסא והסטענדער במקומם, כל הציבור פותח בשירת "יחי אדוננו" אדירה שהולכת וגוברת בעוצמה ששום דבר לא יכול לעצור אותה; ההרגשה שהרבי נכנס עתה להתפלל אתנו היא מוחשית ומורגשת היטב למי שרק לא אוטם את לבו מלהרגיש.

על אחת כמה וכמה ברגעים נשגבים במיוחד, שרבים כמותם בחודש תשרי. כמו בהתוועדויות המופלאות עם הרבי, כשכל הציבור העצום, המונה כמה וכמה אלפי איש עומד כולו כאיש אחד בלב אחד סביב סביב, מנגנים את ניגוני רבותינו נשיאינו ואת הניגונים של הרבי, כל אחד מושיט ידו באמירת 'לחיים' אל הרבי, וההתלהבות גוברת והולכת ומתלהבת ומתעצמת יותר ויותר. ממש מורגש בחוש שיש כאן מי שמנצח על השירה ומניף את ידו לעודדה, גם אם עדיין לא זכינו לראות זאת בעיני בשר.

וכדברי הרבי הנ"ל, זעקה ומחאה זו, שהיא גם הכרזה וקביעת עובדה כנ"ל - פועלת פעולתה ומגלה גם במציאות העולם את העובדה הפשוטה והברורה שלא הייתה ולא יכולה להיות בשום אופן הסתלקות של המלך המשיח, והוא חי וקיים גם בגופו הגשמי כפשוטו ממש לעולם ועד, גם אם לא ראינו זאת בעיני בשר ממש - והרי במפורש נאמר "כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד". ודווקא על ידי הנהגה זו נראה זאת גם בעיני בשר תיכף ומיד ממש בהתגלות הרבי מלך המשיח לעיני כל בגאולה האמיתית והשלימה.

וכפי אמר רבי מנחם מענדל מקוצק: "הבחירה החופשית לא נלקחת אף פעם מהאדם. אפשר לעמוד בבית המקדש ולראות בו רק בית מטבחיים. אפשר להימצא בשיא הקדושה וההתעלות, לא להבין מאומה, ולזעוק חמס על ההתהוללות המתחוללת כאן..."

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו. אשרינו שאנו משכימים בכל יום ואומרים באהבה: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משנת "אראנו נפלאות" לשנת "נפלאות בכל"...

יומן מיוחד ומפורט בהמשכים מימי חודש תשרי ה'תשנ"ב

כ"ט אלול נ"א - א' תשרי נ"ב

יום ראשון, כ"ט אלול תנש"א - ערב ראש השנה תשנ"ב

יום זה היה בגדר הפתעה ובאופן של "מלכתחילה אריבער" במשך כל היום כולו, וכדלקמן.

בשעה 8:38 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לאמירת סליחות ובידו דפי הסליחות המוגדלים. כשעלה על הבימה הסתובב לעבר הקהל כרגיל, והניף את ידו הק' לעידוד שירת "ימין ה'".

הש"ץ היה כרגיל בכל ערב ר"ה ר' יוסף הלוי שי' וויינבערג.

במשך אמירת הסליחות, בשלושת רבעי השעה הראשונים אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א במתנות מיוחדות, אולם אח"כ אמר קצת יותר במהירות.

בסיום אמירת הסליחות הביט כ"ק אדמו"ר שליט"א בדפי הסליחות וקיפלם.

אח"כ הכריזו שתפילת שחרית יתפללו כשיהיו מוכנים (!) ובשעת מעשה הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א והביט לעבר הקהל, ובמיוחד לעבר ר' מנחם נחום שי' שטערענבערג. אח"כ ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א מהבימה ויצא מביהכ"נ בשעה 9:50 כשמעודד בידו הק' את השירה "ימין ה'".

ביהכ"נ היה מלא מפה אל פה באנ"ש והתמימים שיחיו מהשכונה "כאן צוה ה' את הברכה" ומאורחים, אנ"ש והתמימים שיחיו, שהגיעו בין מוצש"ק והבוקר מכל קצוי תבל, ובפרט מערי השדה וקנדה, והקהל הלך וגדל.

בעת התרת נדרים

בשעה 11:05 נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקוה (כרגיל בכל ער"ה שנוסע לפני תפילת שחרית). המכונית נסעה מצד שמאל - דרך שדרת ברוקלין ומשם לרח' יוניאן, זאת עקב הבניה על אתר באופן ספונטאני, דחוף ומהיר - בניית כבש חדש מע"ג אתר החפירה שליד בנין 770 כדי שיוכלו לעבור משם עוד יותר אנשים לביהכ"נ.

בביהכ"נ התקיימו מנינים בזמן הזה וכמו"כ נסעו רבים לאוהל כרגיל, וכן ישבו ולמדו בקונטרס החדש [מאמר ד"ה והיה ביום ההוא יתקע]. אלו שהגיעו היום הכינו את הפ"נ שלהם, וכמו"כ ניצלו את ההפסקה לחתימה על הפ"נ

הכללי (שאגב, בשנה זו גדל בהרבה מספר החותמים, הודות לקריאה של הועד העוסק בכל במודעה ב"כפר חב"ד" בה פורסם על האפשרות לשלוח את החתימות מכל קצוי תבל באמצעות הפאקס).

בשעה 12:00 לערך חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א מהמקוה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית בשעה 12:25 (!) כשבסידורו מונח דף מוגדל של "התרת נדרים", והלך במהירות כשמעודד את שירת "מין ה". כשעלה על הבימה הסתובב והניף את ידו הק' לעבר הקהל ממולו לעידוד השירה.

אחרי קדיש בתרא שלאחר המשניות בסיום התפילה, הוציא כ"ק אדמו"ר שליט"א את הדף של "התרת נדרים" מתוך הסידור, הסתובב מימינו לשמאלו והביט לעבר חברי הבד"ץ של קראון הייטס וזקני אנ"ש שיחיו שישבו על הבימה (מעל גבי ספסלים מסביב כ"ק אדמו"ר שליט"א - א' כשאחוריהם לקיר הדרומי וא' כשאחוריהם למערב).

אח"כ (בשעה 12:55 לערך) התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת נוסח "התרת נדרים" כרגיל. כשהתחיל לומר, עדיין היה הדף מקופל לשנים, ותחב את אצבעותיו הק' בקיפול של הדף ובהמשך פתחו לגמרי. הריל"ג העמיד לפני

כן את הכסא כשהמשענת האחורית מול כ"ק אדמו"ר שליט"א, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א לא נשען על זה (אלא החזיק את הדף בב' ידיו הק' כנ"ל).

לאחרי סיום הקטע הראשון "שמעו וכו'", המתין עד שכולם סיימו לענות "הכל יהיו מותרים וכו'" כשמביט בתוך הדף, ואח"כ המשיך ואמר את הקטע השני "הרי אני מוסר וכו'".

לאחרי שסיימו לענות "כולם יהיו מותרים וכו'", קיפל כ"ק אדמו"ר שליט"א את דף ה"התרת נדרים" אמר: "ישר כח, זיין אַ כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בתוך כלל ישראל, ובענין העיקרי - זיין גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש", והמשיך בברכות אודות הגאולה וסיים: "'וזהו הוי' למלך על כל הארץ' און 'הוי' ימלוך לעולם ועד'", ואחרי שהקהל הכריז "אמן" הוסיף: "און נאַכאַמאַל - כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה".

כ"ק אדמו"ר שליט"א הכריז בקול רם, כשחיוך על פניו הק' ג"פ ברציפות: "גוט יום טוב", והקהל ענה אחרי כ"ק אדמו"ר שליט"א. אח"כ הכריז בקול רם: "לשנה טובה תכתב ותחתם" והקהל שאג אחרי כ"ק אדמו"ר שליט"א בקול רם: "אמן"

השיחה-ארכה דקה וחצי, כשידיו הק' אוחזות בדף הנ"ל (המקופל לארבע) ומנוענע בהן מעט.

אח"כ הכריז הגבאי אודות הסדר של נתינת הפ"נים לאחרי התפילה, לאלו שלא מסרו עדיין וכו'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל את הסידור והתהילים בידו הק'. הקהל ניגן "כתיבה וחתימה טובה" וכ"ק אדמו"ר שליט"א פנה והחל לרדת מבימתו.

לאחרי שירד את כל המדרגות מבימתו, הסתובב ליד המדרגה האחרונה כשפניו מול המדרגות - שם עמד המד"א הרב יהודה קלמן מארלאו שליט"א ומאחוריו הגיעו כולם, וכ"ק אדמו"ר שליט"א המשיך בשיחה בענין ג' השלימיות שישנם בשנה הבעל"ט - החדשים מלאים, שנה מעוברת ושבע שבתות תמימות בספה"ע, וסיים בברכה: "לשנה טובה ומתוקה". השיחה ארכה 3 דקות, ובידו הק' החזיק כל הזמן את הסידור והתהילים.

אח"כ יצא מביהכ"נ בשעה 1:05 מבלי לגעת בפרוכת, כשמעודד בידו הק' את שירת "כתיבה וחתימה טובה".

בחוץ נעמד קהל שהתחלק לג' תורים - תור א' למסירת הפ"נ ליד הכניסה הצדדית (זו שדרכה נכנס ויוצא כ"ק אדמו"ר שליט"א בדרך כלל), תור ב' של קבלת הדולרים של הנשים מהחצר, ותור ג' של האנשים ממול 770 שיעברו לאחריהן.

בשעה 1:50 לערך יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו הק' וקיבל מכאו"א

לפני הנסיעה לאוהל

את הפ"נים, ביניהם רבנים וכיו"ב המגיעים בערב ראש השנה, ואיחל לכאו"א: "כתיבה וחתימה טובה". כשעבר ר' דוד שי' האלאנדער, אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: "מצות היום בספיצ'עס (= נאומים)".

בשעה 2:10 הסתיים התור וניגשו הרבנים וזקני אנ"ש ומסרו הגבאי ר' זאב יחזקאל הכהן שי' כ"ץ ור' שניאור זלמן שי' גורארי' את הפ"נ הכללי לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

בתחילה היה כ"ק אדמו"ר שליט"א בתוך החדר - ליד המשקוף, ואח"כ יצא מחדרו הק', הביט מעט בדפים ואח"כ בירך ואמר את השיחה-ברכה, כשראו מביט למטה ועיניו

הק' עצומו. השיחה ארכה 18 וחצי דקות עד 2:28.

את הברכה התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א באומרו שזהו פס"ד של הקב"ה שצ"ל "הצילו העדה" מהגלות. אח"כ התבטא שאין זמן כי צריכים מיד לקבל את פני הגאולה, ובהמשך הזכיר את הר"ת של השנה החדשה "נפלאות בכל", שכל יהודי יורש "בכל מכל כל" בגשמיות ורוחניות, והרבה לדבר בענין ר"ת זה והר"ת של "מיד" באומרו שזה שייך לחסידי חב"ד וכל ישראל. גם הזכיר את יום הולדת הצמח צדק ששמותיו "צמח" ו"צדק" הם שמותיו של משיח, ובסיום היו הרבה ביטויים ודיבורים בענין הגאולה.

אח"כ הביט שוב מעט בדפים והכניסם לחדרו הק'. עברו עוד כמה למסור את הפ"נ למשך כמה דקות, ובשעה 2:35 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לחדרו הק'.

בשעה 3:00 יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א והלך עד המעלית ונעמד ליד שולחן החלוקה לצדקה, וחילק דולר א' לכאו"א (כרגיל בכל יום ראשון) באומרו: "כתיבה וחתימה טובה". כמעט ולא דיברו, רק יחידים ממש. החלוקה הסתיימה בשעה 3:25.

בשעה 3:45 יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב מחדרו הק' (פעם שלישית ביום

זה) לקבל פ"נים מאותם שעדיין לא נתנו, ועברו כחמש עשרה איש למשך כדקה.

אח"כ, בשעה 3:48, יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לנסוע לאוהל, כשבידו השמאלית קונטרס - מאמר. כשהתחילה המכונית לנסוע נפנף כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק' לעומדים

קבלת פנים

שם. מאחורי כ"ק אדמו"ר שליט"א במכונית ישבו המזכירים הרחמ"א חדקוב והריל"ג, כרגיל בכל ערב ראש השנה. [גם קהל אנ"ש נסע היום לאוהל כנ"ל, כנהוג בכל ערב ראש השנה].

מהאוהל חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 7:06 (7 דקות לאחר הדלקת הנרות), כשבידו הק' ספר "רמב"ם לעם" (אהבה), ונראה שהולך במהירות.

כעבור 5 דקות לערך יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו הק' לתפילת מנחה בזאל הקטן למעלה, וכרגיל עודד בידו הק' כשנכנס וכמו"כ בצאתו לאחר התפילה.

[כשיצא מג"ע התחתון, נראה השטיח החדש (בצבע אדום מעורב) ששמו בג"ע התחתון לכבוד השנה החדשה, והוא יפה מאוד ומתוקן במיוחד במדה הנכונה לרצפת ג"ע התחתון].

בסיום התפילה הכריזו על זמן תפילת יו"ט בשעה 8:00.

במהלך תפילה זו היה המעבר משנת "אראנו נפלאות" לשנת "נפלאות בכל"...

ליל א' דראש השנה

לקראת החג הופיע קובץ מהודר באותיות יפות ובו הר"דים מההתוועדות של שבת פרשת נצבים וערב ראש השנה, מטעם "ועד הנחות בלה"ק" ו"פאָקס אַ שיחה".

בית הכנסת הגדול היה מלא מפה לפה; הקהל העצום בלעה"ר המתין בדריכות לכניסתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מעריב של ליל ראש השנה, כשבחלל ביהכ"נ האווירה המיוחדת, המוכרת, של ראש השנה בליובאוויטש.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת מעריב בשעה 8:00, ובידו הק' הסידור¹ והתהילים הגדול. הקהל ניגן, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א לא הסתובב בעלותו לבימה.

אחרי שהניח את הסידור על הסטנדר, נטל את התהילים, התיישב והחל לומר תהילים מקאפיטל א'. כ"ק אדמו"ר שליט"א לא הוציא את המדף, וכעבור כמה דקות בהן החזיק את התהילים בידו, הסתובב לימינו - שם היה שולחן (שנמצא תמיד ליד חדרו הק') של כ"ק אדמו"ר שליט"א ובו משתמש בעת היחידות), הניח את התהילים על השולחן, ופנה תוך שנשען בידו הימנית על

כמידי שנה שררה
האווירה המיוחדת
שלפני "תקיעות",
מחשבה וכוחות
הושקעו בערב החג
ע"י כאו"א למען הטיב
לראות ולשמוע; על
פני כל ביהכ"נ היו
"באקסים", קרשים
וצינורות קשורים
בשרשראות ברזל לכל
זיו שבולט בקיר או
בעמוד, ואף "סולם
חבלים" נראה תלוי על
א' הקירות.

השולחן והמשיך לומר במשך כ-20 דקות עד מזמור כ"ה לערך. אח"כ סגר את התהילים והניחו לימין הסטנדר מלמעלה כשנעמד ממקומו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א לא סימן בידו לנגן "אבינו מלכנו", והש"ץ ר' יוסף חיים שי' געלבשטיין פתח בתפילת מעריב.

כרגיל ניגנו בקדיש, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק'. לפעמים עוד לפני שניגנו הרים את ידו מלמעלה למטה כסימן שינגנו, ובכמה קדישים (כמו לפני "ברכו") עודד חמש פעמים את התנועה הרגילה.

בעת הכרזת הגבאי בסיום התפילה (על מבצע שופר למחרת מטעם הנהלות צא"ח ו"תפארת זקנים לוי יצחק" ועל תפילת שחרית), היו פני כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר הקהל. לאחר מכן הכריז כ"ק אדמו"ר שליט"א בקול רם, כשחיוך על פניו הק' (והיה נראה מאוד אויפגעלייגט) - ג"פ ברציפות: "גוט יום טוב", והקהל ענה אחרי כ"ק אדמו"ר שליט"א. אח"כ הכריז כ"ק אדמו"ר שליט"א בקול רם: "לשנה טובה תכתב ותחתם" והקהל שאג אחרי כ"ק אדמו"ר שליט"א בקול רם: "אמן".

כ"ק אדמו"ר שליט"א ירד מהבימה ויצא מביהכ"נ בשעה 8:40 כשמעודד בידו הק' את שירת "ושמחת בחגך". בדרכו בירך בפרטיות לעומדים לידו במאור פנים: "לשנה טובה תכתב ותחתם".

יום שני, א' תשרי - א' דראש השנה

כמידי שנה שררה האווירה המיוחדת שלפני "תקיעות", המתוחה מחד (הדאגה אודות תפיסת המקומות לתקיעות באופן שיצליחו לראות ולשמוע),

(1) ע"פ חלק מהזימנים החזיק את המחזור הגדול (ולא את הסידור).

ולאיך בתקוה טובה שה' יעזור. מחשבה וכוחות הושקעו בערב החג ע"י כאו"א למען הטיב לראות ולשמוע; על פני כל ביהכ"נ היו "באקסים", קרשים וצינורות קשורים בשרשראות ברזל לכל זיז שבולט בקיר או בעמוד, ואף "סולם חבלים" נראה תלוי על א' הקירות.

בבוקר יצאו קבוצות גדולות של אנ"ש והתמימים למקומות רחוקים (בתי רפואה וכדומה) לזכות יהודים בתקיעות שופר, על מנת להגיע בחזרה לתפילת שחרית עם כ"ק אדמו"ר שליט"א. ביהכ"נ הלך והתמלא מפה אל פה ולקראת קריאת התורה היה אפשר לראות אדים פה ושם מרוב דחיפות ה"עומדים צפופים".

בשעה 10:00 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לביהכ"נ ובידו שלושת השופרות עטופים במטפחת קטיפה לבנה גדולה. אחרי כ"ק אדמו"ר שליט"א היו המזכירים: הריל"ג ובידו המחזור (הגדול, בצבע טורקיז) והתהילים, סידור האריז"ל² וחבילת פ"נים אחת, והריב"ק ובידו שתי חבילות פ"נים.

את הסדר הרגיל של ויתודה בלחש" שבכל השנים - לא היה השנה כלה! אלא כ"ק אדמו"ר שליט"א הפסוק רק לשניה אחת כשהוא מייצב את השופר בפיו.

בעלותו לבימה לא הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א, וניגש ישר לסטנדר והכניס את השופרות לתוך התא (שדלתותיו היו פתוחות, ואח"כ סגרן). הריל"ג הניח את הספרים ע"ג הסטנדר וכ"ק אדמו"ר שליט"א סידרן - מלפניו המחזור, סמוך לכותל, ומימין התהילים ומשמאל סידור האריז"ל. את החבילות הניחו המזכירים על שולחן סמוך.

לפני התפילה לא ניגנו "אבינו מלכנו".

בתפילת שחרית ניגש לעמוד עד "המלך" ר' חיים שלום דובער שי' ליפסקער, ומ"המלך" ר' לוי יצחק שי' שפירא. ב"האדרת והאמונה" לא ניגנו.

בכל הניגונים עודד בידו הק'. במשך חזרת הש"ץ של תפילת שחרית ישב כ"ק אדמו"ר שליט"א, כולל בפיט "אתה הוא אלקיננו".

ב"אבינו מלכנו" סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן, וניגנו פ"א.

בקריאת התורה, בעת הגבהת הס"ת הראשון הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א כשעומד על מקומו (צדה השמאלית של הטלית היתה משוכה על צדו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, אך לא נפלה ואח"כ סידרה).

למפטיר עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 12:00 לערך, ובהלכו נטל עמו את השופרות (שהיו עטופות כנ"ל, וראשיהם היו קצת מגולים), ומאחורי כ"ק

(2) ע"פ חלק מהיומנים החזיק כ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו גם את המחזור, וע"פ א' היומנים - גם את סידור האריז"ל.

אדמו"ר שליט"א היו המזכירים: הריל"ג ובידו המחזור וסידור האריז"ל וחבילת פ"נים אחת, והריב"ק ובידו שתי חבילות פ"נים.

[במצב רגיל, לפנות דרך בביהכ"נ היה כמעט בלתי אפשרי, אך כשכ"ק אדמו"ר שליט"א עשה את דרכו מבימת התפילה לבימת הקריאה, נראה שלא היה קל מזה, רק תאמר שכ"ק אדמו"ר שליט"א צריך לעבור פה...].

כשניגש כ"ק אדמו"ר שליט"א לבימה, הניח את השופרות ע"ג הבימה (בקצהו הימני), עלה למפטיר, ואחרי הגבהת הס"ת הניח הריל"ג את המחזור ליד כ"ק אדמו"ר שליט"א ואת סידור האריז"ל והפ"נים מלפני המחזור. בעת גלילת הס"ת חיפשו את החגורה והוצרכו המזכירים להרים את הפ"נים והספרים מע"ג הבימה כדי למוצאו, ובניתיים הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א והביט לעבר הגולל עד שסיים ואח"כ התחיל באמירת הברכות שלפני ההפטרה.

אמירת ההפטרה ארכה משך זמן רב, למעלה מ-10 דקות, והיה בקול לפי ערך.

אחרי אמירת ההפטרה, בשעה 12:15, סידר כ"ק אדמו"ר שליט"א את חבילות הפ"נים מלפניו בחלק הקדמי של הבימה - שתי חבילות א' ליד השניה, והשלישית מעל גביהן.

את סידור האריז"ל הניח כ"ק אדמו"ר שליט"א באופן שיהא מונח עומד ישר (או קצת באלכסון) כנגדו, לפני חבילות הפ"נים, ומעל גבי חבילות הפ"נים הניח את המחזור. אח"כ הקריב את השופרות (שהיו כל הזמן לימינו) והניחם לידו, ואח"כ הביט לימינו ולשמאלו לעבר ב' הס"ת שלידי תוך כדי שתופס בטליתו, ואז הוריד את טליתו על פניו.

השופרות נשארו עטופים כשראשיהם מגולים כמו בתחילה, ולא סידרם כלל וכלל עם המטפחות.

כעבור כחצי דקה³ הרים כ"ק אדמו"ר שליט"א את טליתו מעל ראשו וסדרה קצת, ואח"כ התחיל בקול רם ובניגון הידוע: "למנצח לבני קרח מזמור". כ"ק אדמו"ר שליט"א הוריד קצת את ראשו ביחד עם הטלית (אך לא הרכינו לגמרי), ופניו הק' היו מכוסים.

כעבור חמש דקות הרים כ"ק אדמו"ר שליט"א את ראשו והביט שוב לימינו ולשמאלו לעבר ב' הס"ת שלידי והתחיל באמירת הפסוקים בקול ובניגון הידוע (כשכל הקהל חוזר אחרי כל פסוק).

בפסוק הראשון ("מן המיצר"), בב' הפעמים שאמר את תיבת "י-ה" האריך בכ"א משתי האותיות כשמבטא אותן בקמ"ץ ("י-ה"), ובסיום הפסוק אמר

(3) ב"בית חיינו": שתי דקות. ב"כפר חב"ד": כדקה.

"במרקב" - החי"ת בפת"ח ולא בקמ"ץ.

בפסוק השני ("קולי שמעה"), האריך בהדגישו את סיום המילה "כמשפטיך".
בפסוק השלישי ("ראש דברך"), אמר את התיבות הראשונות "ראש דברך"
כשמטעימן ביחד, ובמילה "צדקיך" האריך בהדגישו את סוף המילה.

בפסוק הרביעי ("ערוב עבדך") האריך מאוד במילה "אל" בהטעימו את
המילה ובקול רם במיוחד.

בפסוק השישי ("טוב טעם"), הדגיש את התיבה "במצוותיך", ובמיוחד את
סיום המילה ("תיך").

בפסוק השביעי ("נדבות פי") הדגיש את התיבה "ומשפטיך".

בפסוק השמיני ("עלה אלקים") הרים את קולו קצת, וכן נעמד קצת ישר.

באומרו את סיום הפסוק האחרון הנ"ל לקח כ"ק אדמו"ר שליט"א את
המשקפיים כשקודם מחפש בכיס א' ומצאן בכיס השני (הכיס הימני הפנימי
של הסירטוק - וכן בכל שאר הפעמים שהשתמש בהן היו הן בכיס זה) והרכיבן,
אמר את ה"הי רצון" ואח"כ הכניס בחזרה את המשקפיים לכיס.

כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל באמירת הברכות "לשמוע קול שופר"
ו"שהחיינו" כשאומר בקול רם מאוד ובניגון הידוע, ואמר כל תיבה בהדגשה
בפני עצמה.

אח"כ פתח את המטפחת הלבנה והרים שופר א' צהוב, מאוד ארוך, ופתחו
למעלה עגול (שני השופרות האחרים - א' מהם צהוב וארוך עם פס שחור
באמצע לארכו ועגול למעלה, וא' מהם ארוך ודק וצהוב וישן, ולמעלה
דק וישר), הסתובב לשמאלו שם עמד המקריא ר' יוסף מנחם מענדל שי'
טענענבוים והצביע בידו הק' אליו שיורה באצבעו על התקיעות (כ"מקריא"),
והחל בתקיעות.

בסדר תשר"ת הראשון תקע כ"ק אדמו"ר שליט"א בקול גדול ובקלות.
בתרועות תקע בפעם הראשונה 25 טרומיטין, בפעם השנייה 23 ובפעם
השלישית 21 (לערך). אחרי שסיים את סדר תשר"ת ניקה את פי השופר ביד
שמאלו בטלית (את השופר אחז ביד ימינו) כשמתכופף קצת ומביט לתוך
המתזור למקום שהצביע המקריא הנ"ל ל"ויתודה בלחש", אך מיד הרים את
ראשו חזרה.

את הסדר הרגיל של "ויתודה בלחש" שבכל השנים - לא היה השנה כלל!
אלא כ"ק אדמו"ר שליט"א הפסוק רק לשניה אחת כשהוא מייצב את השופר
בפיו.

בסדר תש"ת היה כנ"ל - התקיעות בקול רם ובקלות, ומיד לאחר שסיים

לתקוע את תש"ת המשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א לתקוע תר"ת. בתרועות של תר"ת תקע בפעם הראשונה 22 טרומיטין, בפעם השניה 29 ובפעם השלישית 22 (לערך). בתקיעה גדולה תקע כ"ק אדמו"ר שליט"א תקיעה אחת והפסיק לכשניה קלה (כשהשופר עדיין בפיו), ומיד המשיך אחריה בתקיעה גדולה.

התקיעות ארכו רק ארבע דקות, מהשעה 12:25 עד 12:29, ועברו מאוד בקלות, דהיינו שאף פעם אחת לא הפסיק להוציא את השופר מפיו, וכן לא הפסיק באמצע לשנות את הטון; הכל היה בטון אחד. כמו"כ לא היה נראה על פניו הק' כ"כ אָנְשֵׁטְרֵיינגֶעניש, ואף לא חיכה לרגע בין סדר א' לסדר שלאחריה⁴. אח"כ כיסה את ראשו הק' בטליתו, באופן שעדיין נראו פניו קצת.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הרכיב את המשקפיים כשמוציאן מכיסו ואמר את ה"ובכן יהי רצון", וכשסיים הכניסן בחזרה לכיסו.

אח"כ אמר את ג' הפסוקים "אשרי . . קרננו":

את הפסוק הראשון ("אשרי העם") אומר כ"ק אדמו"ר שליט"א תמיד בקול נמוך, והפעם אמרו בקול נמוך יותר מהרגיל ובפרט בתיבות "אשרי העם" (במילה "אשרי" המשיך בטון נמוך עוד קצת על הניגון הרגיל - למטה).

כמו"כ את הפסוק השני ("בשמך יגיליון") אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בקול נמוך (אך קצת יותר גבוה מהפסוק הראשון), ובפסוק השלישי הרים את קולו עוד יותר, כרגיל. בתיבות "עוזמו אתה", אמר "אַתָּה" - האל"ף בפת"ח ולא בקמ"ץ.

אח"כ לקח כ"ק אדמו"ר שליט"א את המטפחת האדומה (הישנה וקרועה קצת, המיוחסת לכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע - שהיתה מונחת בין השופרות והמטפחת הלבנה - מלמטה) והניחה מעל צווארו הק' מימין לשמאל, ואח"כ משכה משמאלו באופן שיהיה באמצע על צווארו, הסתובב לעבר המקריא וסימן לו לקחת שופר (לתקיעות דמעומד) והלה לקח את השופר בו תקע כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כ"ק אדמו"ר שליט"א לקח את השופרות כשעטופות במטפחות כמו שהם (קצת מגולגים), הניחם בידו השמאלית ובידו הימנית סידר את טליתו משמאלו, אח"כ החזיר את השופרות לימינו ובשמאלו סידר את ימין טליתו. בינתיים נפלה א' המטפחות הפנימיות, וא' התמימים מיהר להרימה וכ"ק אדמו"ר שליט"א הביט עליו ולקחה ממנו (כשהריל"ג מגביה את ידו של הת' הנ"ל),

4) ב"כפר חב"ד" נרשם: אין אנו נוהגים להציע ח"ו "פירושים" להנהגותיו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א, רק נציין כי ביחס להנהגה בעת התקיעות בצורה כזו כאילו אין בכלל מונע ומעכב שצריך לבלבל אותו, העירו כמה חסידים מספר השיחות תש"ה ע' 12, יעויין שם.

והסתובב מימין לשמאל וירד מהבימה כשהולך אחרי ב' הס"ת.

לאחרי שהכניסו את ב' הס"ת עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א על הבימה והכניס את השופרות לתוך התא (שדלתותיו היו פתוחות). המזכירים הניחו את חבילות הפ"נים על גבי השולחן ואת הספרים מעל גבי הסטנדר.

אח"כ הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א מימינו לשמאלו ופניו לעבר הקהל "להחזרת פנים" (וכמובן שכאו"א התאמץ במיוחד לראות את פניו הק' בשעה זו). באמצע הסתובב חזרה קצת משמאל לימין (באיטיות) ומיד הסתובב הלאה כשפניו אל הקהל מימין לשמאל (קצת באיטיות ולא במהירות) עד שחזר למקומו.

לתפילת מוסף ניגש ר' מרדכי שי' בערקאָוויטש בשעה 12:50.

בחזרת הש"ץ ישב כ"ק אדמו"ר שליט"א עד "ונתנה תוקף" שאז נעמד, ונשאר עומד עד "אתה בחרתנו" שאז התיישב, ונעמד שוב ב"עלינו". את הכריעה שב"עלינו" עשה במהירות להפליא, ואח"כ התיישב עד לפני התקיעות דזכרונות. כרגיל, בקטעים שהש"ץ ניגן ניגנו וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק'.

בכל התקיעות שבאמצע חזרת הש"ץ הביט כ"ק אדמו"ר שליט"א במבט מרוכז בסידור והראה באצבעו הק' על סדר התקיעות. בא' הפעמים התחיל התוקע לטעות וכ"ק אדמו"ר שליט"א סימן בידו הק' לתמיהה (והתוקע חזר ותקע כראוי).

לאחרי התקיעות של "זכרונות"⁵ ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א מהבימה (כרגיל בימי יום טוב כשאומרים ברכת כהנים שמעמדים סטנדר שני מתחת לבימה, בחלק האחורי של הבימה - לצידו, ומעמדים מדריגות אחרות בחלק האחורי של הבימה וכ"ק אדמו"ר שליט"א ירד ועומד בסטנדר השני, והכהנים עולים - ויורדים אח"כ - במדריגות הרגילות, וכ"ק אדמו"ר שליט"א מברכם בעומדו למטה: "ישר כח כהן"), ובידו המחזור.

לפני ברכת כהנים, הביט כ"ק אדמו"ר שליט"א כמה פעמים בפני הכהנים העומדים סביב.

תיכף לאחרי התקיעות שבאמצע קדיש תתקבל (שלא כרגיל בר"ה), התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לומר לכהנים שירדו: "ישר כח כהן", ואח"כ עלה לבימה.

לפני הקדיש שלפני "עלינו", כשסיים הש"ץ "ה' עוז לעמו יתן" - הפסיקוהו באמצע כי כ"ק אדמו"ר שליט"א עדיין אמר "ישר כח כהן", וכ"ק אדמו"ר שליט"א פנה לעבר העומדים לידו כשמורה להם בידו על פיו הק' שיתנו לו

(5) ע"פ א' היומנים ירד באמצע פסוקי "שופרות".

לסיים את הפסוק, וסיים.

את שיעור התהילים היומי אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מתוך התהילים (ולא ממה שמודפס במחזור).

אח"כ הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א כשפניו לעבר הקהל, החליף מספר מילים עם הריל"ג, ושמע את הל' קולות כשפניו לעבר הבעל תוקע - ר' יוסף מנחם מענדל שי' טענענבויס.

אחרי הכרזת הגבאי שתפילת מנחה תתקיים בשעה 5:00, הכריז כ"ק

אדמו"ר שליט"א ג"פ "גוט יום טוב", לקח את השופרות (והמזכירים לקחו כנ"ל את הספרים וחבילות הפ"נים), ויצא מביהכ"נ בשעה 2:43 כשעונה לכאו"א: "גוט יום טוב" ומעודד בידו הק' את שירת "ושמחת בחגך" (כשהגיע לבימת הקריאה מסר הבעל תוקע הנ"ל לריל"ג את השופר של כ"ק אדמו"ר שליט"א שבו תקע).

לתפילת מנחה נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 5:05 לערך ובידו הק' המחזור הגדול ועודד בדרכו את השירה בידו הק'. לפני התפילה לא ניגנו "אבינו מלכנו".

בסדר התפילה כשאמרו "אבינו מלכנו" עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק', וניגנו פ"א.

אחרי התפילה יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מביהכ"נ בשעה 5:20 כשמעודד בידו הק' את השירה, ועלה לחדרו הק'.

כעבור כמה דקות⁶, בשעה 5:25 לערך, יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו הק' ובידו שני דפים⁷ מוגדלים של "תשליך" והלך לחצר (יצוין שזו הפעם הראשונה שכ"ק אדמו"ר שליט"א דורך על הרצפה החדשה של החצר). בעלותו לחצר (וכן בדרכו חזרה), לא החזיק כ"ק אדמו"ר שליט"א במעקה הברזל.

החצר היתה ריקה מאנשים, והקהל עמד רק על המדרכה של איסטערן פאָרקוויי וכמה על הגגות של 770 מאחוריו, וכמה מהתמימים עמדו מאחורי הגדר שליד בריכת ה"תשליך" (כמו"כ כמה נשים שבאו עם ילדיהן לומר "תשליך" עמדו מהצד), והיה מראה מלכותי מאוד איך שכ"ק אדמו"ר שליט"א בכבודו ובעצמו צועד לאיטו בחצר 770.

(6) ע"פ "בית חיינו" נכנס לדגע א' ומיד יצא.

(7) ע"פ חלק מהיומנים היה רק דף אחד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הלך בצד השמאלי של החצר (ליד חלונות הזאָל הקטן) והתמימים שעמדו מרחוק ניגנו "שובה ה' עד מתי"⁸. רק כמה "מיוחסים" עמדו מימין בזוית הספריה ליד בריכת ה"תשליך".

כשהגיע לפני מקום ה"תשליך" עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק', ובמיוחד לעבר האדריכל של בנין 770 מר אלי שי' עטייא והניף את ידו הק' אליו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א סיבב את מקום בריכת ה"תשליך" (שבסוף החצר של 770) מימין לשמאל - בתחילה היו פניו מול רח' יוניון, אח"כ המשיך הלאה (שמאלה) כשפניו הק' מול שדרת קינגסטאָן. כ"ק אדמו"ר שליט"א הסתכל במים וחיפש בעיניו הק' את הדגים. הריל"ג הראה על השורה התחתונה וכ"ק אדמו"ר שליט"א החליף איתו מספר מילים כשמראה בידו השמאלית (כנראה שחיפש דגים גם בשורה העליונה), ואח"כ המשיך הלאה עד לאמצע (וקרוב לסוף) בריכת ה"תשליך" שאז ראה את הדגים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נעמד כשפניו לכיוון איסטערן פּאַרקוויי ואמר את ה"תשליך", ובסיומו קיפל את הדפים לארבעה והכניסם לתוך הכיס הימני של הסירטוק (והדפים בצבצו מעט מהסירטוק עד לזקנו הק').

אח"כ הכניס את ידיו הק' בתוך שני צידי המכנסיים לחפש את הציציות, ורק לאחר כמה שניות מצאן וניערן ג"פ כשהן בתוך המכנסיים, ואח"כ הוציא את ידו מהמכנסיים כשהציציות נשארות בפנים. אח"כ המשיך לצאת כשמסובב הלאה (שמאלה) עד סוף בריכת ה"תשליך" ומשם פנה ימינה - תוך שמביט לתוך הבריכה על הדגים כשמרכין את ראשו קצת, והמשיך לתוך החצר והלאה כשמעודד בידו הק' את השירה בחוזק. בדרכו חייך לעבר הנשים שעמדו בסמוך. כשהגיע לפתח 770 עודד בידו הק' בתנועה גדולה, נגע במזוזת הדלת הראשית ונכנס לחדרו הק'.

כל זה ארך קצת למעלה מחמש דקות, עד השעה 5:30 לערך.

אח"כ עבר הקהל הענק בלעה"ר, אנשים, נשים וטף (בנפרד, כמובן) לומר "תשליך", כרגיל, ואח"כ נכנסו לביהכ"נ וניצלו את הזמן שנותר עד מעריב לאמירת תהילים כנהוג, או ללימוד במאמר החדש או בקובץ המיוחד שהופיע בערב החג (ובו משיחות הק' של הימים האחרונים כנ"ל). היו גם בעלי יוזמה שמיהרו להספיק עוד פעולות של "מבצע שופר", מלבד הפעולות בבוקר.

(8) ב"ית חיינו": ניגנו ניגון שמו.

חודש תשרי חב"די בראי העיתונות

תקיעת שופר על צריחי הטנקים

(עש"ת) חסידי חב"ד יוצאים השבוע ב-19 נקודות יישוב ברחבי הארץ ופושטים חוליות-חוליות על בסיסי ומוצבי צה"ל לתקוע בשופר בימי חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות. היילי צה"ל מפקדיהם מקבלים את החבדניקים בשמחה רבה ומתכנסים סביבם מיד בבואם, כדי לשמוע את קול השופר המהדהד במחנות. היו מקרים בהם נתבקשו החבדניקים לעלות על צריחים של טנקים כדי שישמעו למרחוק. במקרים אחרים הם הועלו על כתפי חיילים, וביצעו כך את משימתם.

מובן שהחסידיים לא שכחו לזכות את החיילים גם במצוות הפילין ובדברי תורה מענייני היום. דברי התורה כללו גם את הרעיון שהשמיע הרבי מלובאוויטש, רבי מנחם מנדל שניאורסון, לפיו החיילים המקיימים בגופם ובהווי שלהם את המשמעת הקפדנית — מהווים דוגמה לסיסמה היהודית המסורתית — „נעשה ונשמע“.

חוליות אחרות של חסידי חב"ד ביקרו אצל חולים ב„בתי מרפא“, כדי לזכותם במצוות שמיעת שופר. המושג „בתי מרפא“ הוטבע ע"י הרבי מלובאוויטש במקום „בתי חולים“. הרבי נימק את השינוי הזה בכך שהחולים נכנסים למקומות אלה כדי להתרפא ולצאת משם בריאים...

במסגרת „מבצע אלול“ אלפי חסידי חב"ד „פושטים“ על צה"ל

מאת אהרן פריאל
חסידי חב"ד „פושטים“ בימים אלה בארמיהם על בסיסי ומחנות צה"ל מהגו" לן ועד אופירה — ומתל" קום להיילים תפילין ושוש" דות „כדי להמיל מורא על האויבים“ כן הם מחלקים ספרוני הסברה על היהדות. כל אלה במסגרת „מבצע אלול“ הנערך במקודת ה" רבי מלובביץ.
ב„מבצע אלול“ הנערך כי שיתוף עם קצין חינוך ראשי של צה"ל והרבנות ההצבאית משתתפות מאות חוליות של

חסידי חב"ד מרחבי הארץ. הם מבקרים במחנות, תוקעים ב- שופרות, אומרים תהילים, ו- מדרבנים את החיילים לע- סוק גם במצוות, שחובתם כל השנה, לרבות נתינת צדקה. גם חסידי חב"ד בתפוצות נחלצו ל„מבצע אלול“ דומה, הנערך בריכוזים שונים של קהילות יהודיות, ובין היתר גם בקרב חיילים יהודיים, ת- משרתים בצבאות שונים ב- אירוסה ובארצות הברית, ו- בקרב סטודנטים יהודיים ב- אוניברסיטאות, בבתי חולים ובבתי כלא.

אגודת חסידי חב"ד

בארגון הקדושה
בנשיאות כ"ק אדמו"ר רבי מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן מליובאוויטש

הננו ממסרמים בזה מכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש,
שנתקבל י"ז לתולדות ולגבאי בית-הכנסת

בית ימי השליחות, היחש"י
ברוקלין, נ.י.

להנהלות כל בתי כנסיות בכל מקום שהם והגבאים בראשם

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!
בפעדינו בימים מיוחדים אלו — ימי השליחות ועשיית שלאחריהם, שכל שנה ושנה ימי השבוע הם, תקון וספור בכל דבר הצורך תקון והשלמה, והכנה והחלטות ובתוקף המתאים לשנה הבאה, ובפרט בשנים האחרונות ובשנה זו במיוחד, אשר כ"ק אדמו"ר שליט"א רגילים ככל ארעו לנו, ומצב בני ישראל בכל מקומות פזורים ובאח"ק ידוע הוא — ובודאי תקווה ההבטחה הנה לא ייגמל ולא יישן שומר ישראל — חרי הורגו חז"ל במשנתם על שנושה בדברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל נמילות חסדים, ועד"ל כל עיר וכל קהילה ועד לכל משפחה ואפילו יחיד ועולם קטן.

וכיוון שתפקיד בית הכנסת חרי הוא, כתוארו, להיות, "מקדש מעט", שממנו אורה וחוראה יוצאה לכל סביבותיה, באחי בזה בהצעה ובבקשה, ובכל לשון של בקשה, להנהיג בבית הכנסת (או להנהיג ולהוסיף בזה אם כבר נהוג זה), נוסף על התפלה בבית — שיעורים בלימוד התורה (וקדימה) — ללימוד הלכות הצריכות בחיי חב"ד ביהמ"ע וסביבותו.

לייסד (או להגדיל) קרן נמילות חסדים, קרן צדקה לעניים וכו"ו, בכל ביכ"ס נוסף על הקניוס בעיר.

ומה טוב שיבוא כ"ק בפועל בימים אלה של הכנה לקבלת ברכות נתן התורה ומצוותיה לשנה טובה, ביטוב הנראה ומנוגלה.

והי"ש שצעתנו ובקשתנו האמורה נתקבל בסדר גנים יפות ובחפץ לב ותמיא לפעולה מיידית.

והרי זה נוסף על פעולות ביהמ"ס והקהילה בנוגע לעצמם, גם חיזוק כל בני ישראל בכל מקום שהם, אשר קומה אחת להם, שליט"א — ויוסף זה כ"ק בברכת ה' לכתביה אשר וחתמה טובה לשנה טובה המתקנה בנשמתנו וברוחניות.

הח"י
הת"ת
הת"ת
הת"ת

ג. ב. חנוניס חתומים יחיה צ"ל המיה באופן אישי לכל בית כנסת כפי"ע ולהנהלתו ולרבי משי"א בראש, אבל מ"ע, חזון, "לכלי רגיל" הוא כלל ודווש ותובע חסידים כל פעולה טובה באופן ידפה רגז אחד קודם. ותקוותי אשר ודוונני לכך יבוא, והי ידון את כו"כ סאטנו לכך וכו'.

נשי חב"ד תפסו מקום הגברים בבית הכנסת של הרבי מלובביץ'

(עש"ת). פעמיים בשנה הופך האולם הגדול של בית המדרש ב" חצר לובביץ בניו-יורק ל"עזרת נשים" והוא מתמלא קהל גדול של אלפי נשים ונבנות נוער, כשהגב"ר רים מצטופפים בעזרת הנשים. הרבי מלובביץ משמיע אז את שירי חתו המיוחדת לנשי ישראל.

אחת ההזדמנויות האלה הוא ב" שבוע שלפני ראש השנה, כשה נשים החב"דיות באות לשמוע את ברכת הרבי לשנה החדשה, והרבי רכתו על תפקודי הנשים בשנה המגיעה.

אתמול לפני בוקר חזר על עצ- מו מעמד זה, לקראת ראשית שנת תש"ז, והדברים הועברו בשידור טלפוני ישיר לרוכזי חב"ד בעולם כולו. מולד ל-5 נקודות בישראל.

WIFE SAYS IT'S OK — Some of a group of 100 Habad hassidim keep in touch yesterday as they board a plane for Brooklyn to spend the High Holidays with their leader, the Lubavitcher Rebbe. The Rebbe had made their absence from the Holy Land conditional on their obtaining permission from their wives and from rabbis in Israel.

לע"נ הרה"ח הרה"ת ר' **צבי הירש**
בן הרה"ח ר' **בן ציון**
נלב"ע ז"ך אלול תש"מ

ומרת **רבקה**
בת הרה"ח ר' **צבי**
נלב"ע כ"ט תמוז תשס"ב

שפריצער

לע"נ

הרה"ח הרה"ת

הרב יקותיאל מנחם ב"ר יבלחט"א שרגא

ראפ

משגיח ומשפיע בישיבת

תות"ל המרכזית - 770

נלב"ע בטרם עת,

חג הגאולה י"ב תמוז ה'תשע"ה

ו'הקיצו ורננו שוכני עפר' והוא בתוכם ובראשם

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

תיכף ומיד ממש

לזכות

התמימים שהשקיעו רבות מזמנם וממרצם
להוצאת הקובץ, באופן ד"זה א-לי ואנוהו"

אברהם בן דבורה לאה

דוד בן רחל לאה

חיים הלל בן מינה

יוסף יצחק בן שולמית

יחימלך הכהן בן נחמה דינה

ישראל בן שמחה

מנחם מענדל גדלי' הכהן בן חנה אמה

מנחם מענדל בן רחל

מנחם מענדל בן תהלה

מרדכי בן דבורה לאה

שלום בן גאולה

שניאור זלמן בן חפציבה חנה

שיזכו לגרום נחת רוח רב לאבינו מלכנו

- כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א -

ויהא קובץ זה ה"מכה בפטיש"

שיביא להתגלותו לעין כל

תיכף ומי"ד ממ"ש

מוקדש

לכ"ק אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א

יהי רצון שיראה הרבה נחת מבניו התמימים בפרט,

משלוחיו, חסידיו, וכלל ישראל - בכלל

ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו

וישמיענו תורה חדשה מפיו

בגאולה האמיתית והשלימה

תיכף ומי"ד ממ"ש

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח לעולם ועד

אש"ל

הכנסת אורחים

